

Občinski list

Glasilo občine Renče - Vogrsko

stran iz krajevnih skupnosti

22 Po Gregorčičevi poti
letos že petič

stran iz občine

3 Predstavitev občinskega sveta
in svetnikov Občine Renče –
Vogrsko

stran iz občine

10 Pevska vas

stran šola

34 Dnevi evropske kulturne
dediščine 2014 – dediščina gre
v šole – Podobe časa

BESEDA UREDNIŠTVA

Veselo v novo leto

Volitve so za nami in pričinja se novo mandatno obdobje novoizvoljenim svetnikom in županu. Predstavljamo jih na naslednjih straneh našega lista in jim želimo uspešno delo in dobro zastopanje svojih volilcev. Imenovani so tudi vsi odbori in komisije občinskega sveta, med katere spada tudi uredniški odbor Občinskega lista. Doživel je nekaj sprememb. Vanj sta prišli dve mladi "delovni sili", **Vesna Pahor** in **Katarina Gregorič Tischer**. **Nataša Podgornik** se je namreč izselila iz naše občine (srce ji v gore sili), **Vladka Gal Janeš** pa bo le še koordinator in tehnična pomoč. Za odgovorno urednico smo izbrali **Alenka Gregorič**, Vesna Pahor bo zbirala in urejevala prispevke, lektorica bo **Jasna Živec**. Zaradi teh sprememb se bodo prispevki sprejemali le na elektronski naslov našega lista, ki je enak kot doslej: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si, in ne več

na naslov **Boga Rusjana**. Z Bogom ostajava v odboru še nekaj časa, tako da se nove moči vpeljejo in spoznajo način dela uredniškega odbora. Pomembno je tudi poudariti, da se koncept glasila ne bo spremenil, torej tudi v bodoče brez strankarsko političnih "modrovanj", te naj imajo mesto v občinskem svetu in njegovih komisijah. Kako uspešno in konstruktivno bo to potekalo, bo pokazal čas. Skozi županovo besedo se bomo še naprej seznanjali z aktualnimi dogajanjem v občini, stalni spremljevalec glasila pa bodo seveda Uradne

objave kot epilog sklepov občinskega sveta. Decembrska številka je presek dogajanj od volitev pa do decembra, ko se v zadnjem mesecu leta zvrsti niz dogodkov, zabav in prireditvev, ki zaznamujejo odhod starega leta in zbuja upanje na lepše naslednje leto. V glasilo smo poskušali posejati nekaj voščil in dobrih želja naših novoizvoljenih predstavnikov. Voščilom se pridružujemo tudi člani uredniškega odbora: **SREČNO, VESELO IN ZDRAVJA POLNO LETO 2015!**

✉ Boris Arčon

Županova beseda

S konstituiranjem občinskega sveta in njegovih organov se je začelo novo, tretje štiriletno obdobje v Občini Renče-Vogrsko. Decembra so se že začele priprave za izdelavo proračuna za leto 2015. Po napovedih vlade bo prihodnje leto zelo zahtevno, saj bo občini namenjeno bistveno manj denarja. Treba bo varčevati, a pri tem se pojavlja vpra-

šanje zagotavljanja denarja za soudeležbo pri koriščenju evropskih sredstev. Za doseg tega cilja bo treba narediti korak nazaj, saj za dokončanje investicije v osnovno šolo Renče, kjer moramo izpeljati še energetsko sanacijo na novoizgrajenem veznem traktu, je nujna soudeležba pri pridobitvi evropskega denarja. Podobno bo pri izgradnji pločnika in spremljajoče infrastrukture med Poligalantom in Martexom. Istočasno pa moramo najti dokončne rešitve za traso obvoznice med Bazaro in Martexom.

O smernicah nadaljnega razvoja v naslednjem investicijskem obdobju bo potekala javna razprava, kakor tudi iskanje dokončne rešitve oz. opredelitve do obsega in načina čiščenja odpadnih voda. V jesenskih mesecih je bila izpeljana razgrnitev državnega načrta o poteku električnih daljnovodov skozi našo občino, ki se je končala z javno obravnavo v začetku decembra. Stališče občine je ostalo nespremenjeno – da se daljnovod skozi naselje vkopa.

V uporabo smo predali dokončani pločnik med Kulturnim domom v Bukovici in Poligalantom na Volčji dragi in tako bistveno prispevali k varnosti v cestnem prometu skozi kraj. V začetku decembra je potekalo svečano prižiganje lučk in s tem naznanilo

začetek nizu veselih dogodkov do pričetka novega leta, s svojimi srečanji so pohite la tudi vsa tri društva upokojencev. Svečan dogodek se je odvil v predsedniški palači v Ljubljani, kjer je predsednik republike **Borut Pahor** sprejel številčno delegacijo Kotalkarskega kluba Renče in jim čestital za dosežene rezultate in uspešno organizirano Evropsko prvenstvo za kadete in mladince avgusta letos. Z izkazano pozornostjo in priznanjem je klub dobil potrditev za pravilno usmeritev pri vodenju in organizaciji kluba, ki je največji in najuspešnejši v državi.

V novembru smo organizirali tudi srečanje organizacij s humanitarno-socialno-zdravstvenega področja in prostovoljnega dela. Znano je, da je naša občina pristopila k programu Občina po meri invalidov, ki ga postopoma tudi uvajamo in vgrajujemo po naših krajih.

Naj zaključim optimistično, z upanjem, da nam država vendarle ne bo vzela preveč in da nam bo tako omogočeno izpeljati čimveč načrtovanih projektov.

Ob zaključku leta pa še najboljše želje, veliko uspehov in zadovoljstva v prihajajočem letu 2015!

✉ Župan Aleš Bucik

Predstavitev občinskega sveta in svetnikov Občine Renče – Vogrsko za mandatno obdobje 2014-2018:

PREDSTAVITEV OBČINSKIH SVETNIKOV V OBČINI RENČE – VOGRSKO:

Prva vrsta spodaj (od leve proti desni):

Radovan Rusjan - Renče; Katarina Valič - Vogrsko; Jožef Hvalica - Vogrsko; Aldo Mozetič - Renče; Aleš Bucik (župan); Vanda Ožbot - Volčja Draga; Zmaga Prošt - Renče.

Druga vrsta zgoraj (od leve proti desni):

Patricij Bratuž (predsednik Okrajne volilne komisije); Dušan Nemec - Volčja Draga; Borut Zorn - Renče; Albinca Pisk - Bukovica; Nedeljko Gregorič - Volčja Draga; Marjan Murovec - Renče; Franko Pregelj - Renče; Boris Čoha - Renče; Marijo Rutar - Volčja Draga; Marko Švara - Vogrsko.

PREDSTAVITEV KRAJEVNIH SKUPNOSTI V OBČINI RENČE – VOGRSKO:

Krajevna skupnost RENČE

Krajevna skupnost RENČE:

Od leve proti desni: Borut Zorn (predsednik KS), Darijo Kante, Denis Leban, Petra Mozetič, Florida Petelin, Dimitrij Zorn in Edvard Prošt.
Odsotni: Gregor Lukežič in Darjo Černe.

Krajevna skupnost BUKOVICA – VOLČJA DRAGA:

Od leve proti desni: Srečko Špacapan, Irena Gregorič, Dragan Zorn, Aldo Zorn, Robert Petrovčič in Dušan Nemec (predsednik KS).

Krajevna skupnost VOGRSKO:

Od leve proti desni: Miloš Gregorič, Vladimir Furlan, Katarina Tischer Gregorič (predsednica KS), Boris Živec, Katarina Valič in Tomaž Gregorič.

Krajevna skupnost BUKOVICA – VOLČJA DRAGA

Krajevna skupnost VOGRSKO

Obisk pri predsedniku države

Kotalkarski klub Renče je že trikrat organiziral evropsko prvenstvo v umetnostnem kotalkanju za kadete in mladince, in sicer leta 2001, 2005 in letos, 2014.

Organizacija tako pomembnega športnega dogodka zahteva posebne priprave in brezhibno organiziranost. Že prva izkušnja je dokazala, da smo vredni zaupanja in da so Renče veliko in pomembno središče evropskega umetnostnega kotalkanja. Organizacija je vedno bila na visokem nivoju in tudi uspehi slovenskih kotalkarjev so bili odmevni in na visoki ravni. Največje uspehe na vseh tekmovanjih so dosegli prav mladi kotalkarji iz Kotalkarskega kluba Renče.

In da bi klubu – njegovemu vodstvu, kotalkarjem in trenerjem, očetom in materam ter nesebičnim prostovoljcem pokazali, kako smo vsem hvaležni za njihov trud in razdajanje, smo organizirali obisk pri predsedniku države Borutu Pahorju, ob dnevu odprtih

vrat pri predsedniku države, 23. novembra. 23. november je državni praznik, poimenovan po generalu Maistru, velikem slovenskem domoljubu.

V nedeljo zjutraj je bilo ob kotalkališču prijetno živahno in polni pričakovanja smo odpotovali v Ljubljano. Napolnili smo dva avtobusa s 33 otroki do petnajst let in 68 odraslimi. Vsi protokolarni dogodki so skrbno načrtovani in pomembno je, da vsi upoštevajo navodila in predpisan urnik. Zato smo želeli biti točni, za kar najbolj skrbel **Borut Kalin**, vodja protokola v Renčah.

Ta dan je bil načrtovan tudi za poseben dogodek, to je povišanje majorja Ostermana v general majorja, kar je najvišje odlikovanje v slovenski vojski. Kot obiskovalci smo bili prisotni pri tem svečanem dogodku in naši otroci so se še posebej izkazali. Take zadeve so silno resna stvar in tudi prisotni vojaki in njihovi vodje so odražali resnost in svečanost trenutka. Naši pridni in lepo vzgojeni otroci so njihove izraze na obrazih občutno zmehčali in svečanost je izvenela prijazno in

čustveno zelo pozitivno, kar nam je pozneje potrdil tudi predsednik.

Po omenjeni svečanosti so nam dekleta iz protokola predsednika države razkazala palačo, opisale zgodovino stavbe in popeljala v pisarne sodelavcev predsednika. Ogledali smo si posebne prostore, ki so izredno lepo opremljeni, kjer ne manjka niti faksimile Valvazorjeve Vojvodine kranjske, ki pa, kot je opazil **Dušan Lasič**, ni bil pravilno zložen v številčnem zaporedju – gospa iz protokola je napako prav gotovo že odpravila.

Ob koncu ogleda baročno opremljenih sob z originalnim pohištvo, predvsem pa s čudovitimi kristalnimi lestenci, smo se zadržali v predsednikovi pisarni, kjer nas je pričakal predsednik. Župan **Aleš Bucik** mu je izročil posebno darilo, z renškimi motivom poslikan korec, predsednica kluba **Nela Pregelj** pa mu je izročila nekaj priložnostnih predmetov in spominkov s športnega dogodka.

Predsednik je prijazno odstopil svoj stol naši kotalkarici **Erin Gorjanc**, ki je za nekaj veselih trenutkov postala »gospa predsednica«.

Opisal nam je nekaj prigod, ki jih je imel z otroki, ki so vedno bolj pogosti obiskovalci predsedniške palače, kar je našemu predsedniku gotovo v čast in ponos. Tukaj odloča o njihovi usodi in prav je, da na to opozarjajo prav otroci sami. Povedal nam je tudi o poteku protokola, ko sprejema predsednike dru-

gih držav in ko sprejema delegacije različnih strok in različnih držav.

Vemo, da ima predsednik veliko obveznosti in formalno določen časovni protokol, toda ob našem sprejemu smo vsi dobili občutek, da ga čas ne preganja in je rad v naši družbi, tako kot tudi mi v njegovi. Imel je tudi čas, da se je slikal z našimi športniki in posamezniki. Predsedniško palačo smo zapustili ob častni straži v palači in zunaj nje in bili prisotni tudi ob menjavi častne straže.

K pomembnosti dogodka sta s svojo prisotnostjo prispevala tudi podžupan **Radovan Rusjan** in predsednik Sveta krajevnosti Renče **Borut Zorn**. Dogodek je pustil pozitiven pečat v našem razpoloženju, saj sta se nasmeh in dobra volja obdržala na naših obrazih vse do prihoda v Renče.

Tako kot vsa potovanja z avtobusom Kotalarskega kluba Renče nas je tudi tokrat spremljala posebna vsebina v prtljažniku. Potniki so na tak ali drugačen način pripomogli, da so se mize šibile na počivališču Vipava, kjer smo napolnili želodce z domačimi dobrotami in si ogreli telo na toplem primorskem soncu.

Verjamem, da izražam splošno mnenje, če rečem, so posebni ljudje doživeli poseben dan.

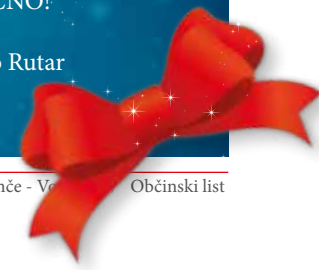
▣ **Katjuša Žigon**

Spoštovane občanke in občani. Ob letu, ki se izteka, se ozremo nazaj in običajno pogledamo, kaj vse se je dogajalo v naši občini. Ugotavljam, da smo skupaj naredili nekaj dobrega. Prepričan sem, da bomo z dobrim delom nadaljevali. V letu 2015 si želim še naprej druženja z vami, biti v vaši sredini in se z vami veseliti ob vsaki novi pridobitvi, ki nam bo olepšala življenje. Zato iskreno želim, da bi Vas spremljala sreča tudi v bodoče in da bi skupaj doživljali še veliko lepih stvari.

SREČNO!

Marijo Rutar

Komemoracija na Vogrskem

V soboto, 1. novembra, je pri spomeniku padlih borcev na Vogrskem potekala komemoracija. Na njej so sodelovali Pihalni orkester Vogrsko in Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko. Slavnostni govornik je bil Boris Ipavec. Posredujemo njegov govor:

Spoštovani krajan!

V dnevih okrog 1. novembra se odvijajo komemoracije v spomin padlih borcev po vsej Sloveniji. Na njih izražamo veliko spoštovanje, čast, slavo in zahvalo vsem, ki so padli za domovino. Tudi mi smo se danes zbrali pred srednjim spomenikom padlih borcev na Vogrskem, da počastimo spomin vsem, ki so s svojim življenjem in trpljenjem v 2. svetovni vojni tlakovali pot v svobodo.

Minilo je že 69 let od konca 2. svetovne vojne. Slovenski narod je bil v začetnem obdobju vojne obsojen na uničenje. Zato je bila odločitev za upor proti okupatorju najpomembnejša odločitev v dotedanji zgodovini slovenskega naroda. Če je hotel slovenski narod

preživeti, ni mogel več prepuščati svoje usode drugim. Narodnoosvobodilna vojska je v Sloveniji združila vse napredne sile za zmago nad fašizmom in nacizmom. Brez boja proti okupatorju ne bi bilo samostojne Republike Slovenije v današnjih mejah.

Obdobje NOB je nedvomno najpomembnejši del vogrinske zgodovine. To dokazujejo tudi številni spomeniki in spominske plošče v vasi, ki se nanašajo na NOB. Zato je prav, da se spomnimo na nekaj dogodkov, ki so se zgodili pred 70 leti na Vogrskem in ponazarjajo, kako je bilo Vogrsko živahno središče partizanskega boja. Med mnogimi dogodki bi se danes osredotočil le na tiskarsko tehniko, ki je obstajala v vasi. Prav zaradi geografske lege vasi, gričevnatega in gozdnatega terena, predvsem pa zaradi zanesljivosti vaščanov, slovi Vogrsko tudi po organiziranju in postavljanju prvih tiskarn na Primorskem. Že pred 2. svetovno vojno je bilo v hiši Henrika Marvina v letih 1934–1935 ciklostilna tiskarna za razmnoževanje partijskega glasnika Delo in protifašistične literature.

Letos praznujemo tudi 70. obletnico postavitve prve tiskarne na Primorskem, ki se je imenovala Ančka. Delovala je od marca do avgu-

sta 1944, nakar so jo iz varnostnih razlogov premaknili na Vojsko, kjer se je preimenovala v tiskarno Slovenija. Delovala je v bunkerju pod Šavorjevo hišo.

Zelo uspešno je svojo nalogo opravljala tudi ciklostilna tehnika, ki so jo postavili v začetku januarja 1944 na Jazbinah v hiši Alojza Fornazariča. Vodil jo je Venčeslav Žižmond – Dušan. V tej ciklostilni tehniki so razmnožili na desettisoče izvodov Slovenskega poročevalca, Ljudske pravice, Kmečkega glasu, Naše žene, drugih publikacij in različnih tiskovin. Iz vsega tega lahko rečemo, da je bilo tiskarstvo na Vogrskem med NOB zelo razširjeno in je pomembno prispevalo v partizanskem boju proti okupatorju.

Sedaj živimo v miru, samostojni državi, ki je zagotovo ne bi imeli brez žrtev in zmage v NOB.

Vedno znova se moramo zavedati, kako dragocena sta mir in svoboda, ki ju živimo, in kako velika je bila cena, ki jo je za to plačal Slovenski narod.

Večna slava in čast padlim za našo svobodo.

Predlagam, da z enominutnim molkom počastimo njihov spomin.

Slava jim!

Komemoracija ob spomeniku padlih v Bukovici

Krajan Bukovice in Volčja Drage smo prisostvovali komemoraciji ob dnevu mrtvih, katero je organiziral Krajevni odbor Zveze združenja borcev za vrednote NOB Bukovica–Volčja Draga.

Zbrali smo se pred Kulturnim domom in s praporjem na čelu krenili do spomenika padlim, kjer smo položili venec. Pevski zbor Klasje je z odpetimi pesmimi prisotne opomnil na dramatično agresijo nad slovenskim narodom in dejstvo, da kot narod nismo klonili. Čas in trenutek, ki bi bil nepopravljiv za našo domovino, če se možje in žene, fantje in dekleta ne bi povezali in pripeljali domovine v svobodno deželo, so skozi zapete pesmi in recitacije opisali tudi učenci podružnične osnovne šole Bukovica pod vodstvom svojih učiteljc. Učencem in učiteljem izrekamo posebno zahvalo, saj so v svojem prostem času namenili spoštljiv poklon zgodovini slovenskega naroda in pomenu ohranitve Primorske.

Ponosna in zavedna drža naših padlih rojakov je poglobljeno dejstvo, da smo se primorski Slovenci ohranili do danes. Tveganje in

pogum takratnih borcev nam je vsem Slovcem in Slovencem prineslo brezskrben dom, zato je delegacija položila venec tudi na grobnico žrtev NOB na pokopališču in k spomeniku talcev na Svečeričevem hribu.

Predsednik KO ZB Bukovica–Volčja Draga, tovariš **Stanko Komel**, pa nas je v svojem ganljivem prispevku popeljal skozi čas dramatičnih in nevarnih prizorov nesmiselnosti druge svetovne vojne in nas opozoril na vrednote, katere moramo čuvati tudi danes. Njegov celotni govor sledi v nadaljevanju.

"Osemindemdeset imen in priimkov je vklesanih na osmih kamnitih kubusih. Osemindemdeset imen in priimkov, ki so v letih 1942–1945 darovali svoje življenje na oltarju domovine. Enainštirideset mož in

fantov, ki so mokri in prezebli, bos in lačni s puško v roki v neposredni borbi s fašistično nacističnim okupatorjem izgubili svoje življenje širom slovenske zemlje. Nekateri še danes ležijo v neznanem grobu. Devetnajst mož in fantov, ki jih je fašistično nacistični okupator pobral na domovih, na poljih ali na cesti in jim je v smislu brezkompromisnega maščevanja kot talcem vzel življenje. Devet žena, mož in fantov, ki so izgubili svoje življenje v fašističnih in nacističnih taboriščih in zapori. Šest žena, deklet, mož in fantov, ki so bili žrtve fašističnega nasilja. Trije možje, ki so po vojni umrli za posledicami fašističnih in nacističnih taborišč.

Spoštovani,

ko se danes ob dnevu mrtvih spominjamo ▶

▶ naših padlih borcev in ostalih umrlih za svobodo, ne smemo pozabiti, da so to bile žene in dekleta, moške in fantje, ki so jih rodile slovenske matere in so umrli zaradi tega, ker so hoteli živeti v svobodi in govoriti materni jezik. Toda za to so se morali upreti jarmu fašizma in nacizma, morali so v boj in postali partizani, aktivisti in sodelavci OF. Skratka, v očeh okupatorja so postali banditi, osebki brez elementarnih človeških pravic. Danes, ko se jih z vso spoštljivostjo spominja-

mo, ko polagamo vence in prižigamo sveče, ne ohranjamo samo spomina na njih. Danes, kot njihovi bratje in sestre, sinovi in hčerke, vnuki in vnukinje, tistim, ki bi radi pozitivno zgodovino slovenskega naroda spremenili, zaradi osebnih koristi ali zaradi tistih, ki so sodelovali z okupatorjem, javno sporočamo – ne bo vam uspelo. Naša dolžnost in naš dolg do tistih, ki so v NOB dali svoje življenje, pa je, da popravimo in ozdravimo sedanjo družbo, v kateri vedno bolj pozabljamo na člove-

ške vrednote in človeka vredno življenje.

S figo v žepu obljubljamti sočloveku jutrišnje boljše življenje ob istočasnem polnjenju lastnih žepov je skoraj tako, kot so to pred 70 leti storili izdajalci slovenskega naroda."

Stanko Komel

▣ Mag. Magda Čevdek
Foto: Bogo Rusjan

Moč dobrega

Dan spomina na mrtve in padle je v Renčah izzvenel v izredno občuteno in sporočilno komemoracijo.

Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče je z mentoricama **Mojco Saksida** in **Natašo Domazet** ter talenti osnovne šole tudi tokrat poskrbela za izredno lepo pripravljen program. Kulturni program pred spomenikom Tigrovcem in padlim v drugi svetovni vojni je povezovala učenka **Meta Vodopivec**. Recitatorji so bili **Marko Kofol**, **Natan Šemrl**, **Lia Čotar**, **Anja Petrovčič**, **Anastazija Knez**, **Maja Zorn** in **Nika Mask**, zaigrali sta flautistki **Nika Uršič** in **Lina Lazič**, otroški pevski zbor pa je ubrano spremljal odlično pevko **Živo Stubelj**. Da spomin ne zbledi in ga pesem oživi vedno znova, je poskrbel Moški pevski zbor Provox. Slavnostna govornica na prireditvi je bila **Neva Pahor**.

Odmevi vaščanov na njen govor so bili zelo pozitivni, zato ga objavljamo v celoti.

»Dan, ko se spominjamo vseh mrtvih, ima v naši zavesti poseben pomen. Tudi France Prešeren, verjetno za vse čase največji slovenski pesnik in imeniten premišljevalec, nas s starim latinskim rekom »memento mori« opominja, naj bomo človeško skromni, v Zdravljici pa pove, kaj je naša moralna in narodna dolžnost.

Na prelomu tisočletja smo sredi vasi postavili obeležje članom in somišljenikom organizacije TIGR, že več kot pol stoletja pa se v minuti tišine zbiramo ob spomeniku, ki so ga naši predniki postavili v čast padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja. Iz neme govornice črk, ki niso le imena, vklesana v opajski kamen, se naših src dotika njihovo sporočilo: »Radi bi še živeli, a srčno smo se bojevali in umrli za ohranitev slovenskega jezika in kulture, za priključitev Primorske matični domovini in za boljši jutrišnji dan.«

Včeraj smo Slovenci obeležili tudi dan reformacije. Zdi se mi prav, da se v hvaležnosti poklonimo Primožu Trubarju in njegovim sodelavcem, tragični usodi učiteljev in reformatorjev, predvsem pa utemeljiteljev slovenstva in slovenskega jezika. Z njim smo postali

narod, ki je v narodnoosvobodilnem boju zgradil temelje lastni državnosti ter z osamosvojitvijo in mednarodnim priznanjem uresničil tisočletni sen naših prednikov.

Letos se s posebnim spoštovanjem in morda upravičenim strahom, da se ne bi ponovilo, spominjamo tudi stote obletnice začetka prve svetovne vojne. Z neusmiljeno krutostjo je zdesetkala evropsko prebivalstvo, za seboj pustila milijone pohabljenih, številna razdejana naselja in v ljudeh omajala naivno vero v »patriotizem« mogočnih in bogatih gospodarjev sveta.

Prav kmalu po uresničitvi strašne Gregorčičeve slutnje pa je prišla še hujša in za slovenski narod še usodnejša vojna vihra, v kateri je bilo jasno in neposredno napovedano uničenje našega naroda. Fašistični in nacistični vojaški in propagandni stroj je bil videti nepremagljiv in neustavljiv. Tudi zato in zaradi brezobzirnega nasilja na okupiranih ozemljih vse bolj občudujemo in spoštujemo pripadnike odpora – tako pri nas kot po vsej Evropi in drugod po svetu. Ta odpor je povezal svobodoljubne narode, posameznike in gibanja, tudi slovenske in italijanske partizane. Prav v skupnem boju za svobodo je utemeljeno naše pobratenje z občino Štarancan. Njihovi in naši mrtvi bojevniki nas opominjajo in rotijo: »Nismo šli v boj, da bi ubijali. Uprli smo se zlu, da bi ljudje nekoč živeli v miru in bi si bili dobri med seboj!«

Hvaležni za njihovo plemenito dejanje ne smemo nikoli pozabiti trpljenja in hrepeneja. Ne smemo pozabiti nedolžnih žrtev nasilja, ki so z bolestjo zaznamovale stoletja in desetletja preteklih dni, a se ta žalostna zgodba še danes marsikje ponavlja.

Včasih se zdi, da so vse poti iz začaranega kroga vojne in sovraštva zaprte in neprehodne. Vendar so prav partizani in vsi naši uporni predniki pokazali, kako se je mogoče opredeliti, se organizirati in premagati strah. Sprejeli so neenak boj z najhujšim sovražnikom človeštva, zato ostajajo večno živ kaži-pot in notranji navdih neomajne vere v moč dobrega.

Treba je ohranjati zgodbe ljudi, ki so se žr-

tvovali za svobodo. Govorijo namreč tudi o pogumu za reševanje problemov sedanosti, ki nam v nobenem oziru ne prizanašajo. Zato je najbrž modro in smiselno združiti moči za dostojno, solidarno prihodnost in za pravičnejši, do ljudi in narave bolj prijazen svet.

Prepričana sem, da v vsakem poštenem in pokončnem človeku živi toplo čustvo za sočloveka, za sleherno živo bitje. Nešteto je primerov, ko smo ljudje pokazali, kako v nas plapolala ogenj ljubezni, ki smo jo prejeli od staršev in drugih naših bližnjih.

Darujmo si to dobroto med seboj, da bo svet lepši in boljši, saj na današnji spominski dan še posebej čutimo, kako smo vsi del enega sveta in enega življenja.

Če bomo dobroto povezali v naše skupno delovanje, bomo zmogli premagati težave, ki nam stojijo na poti, ne da bi prizadeli drugega človeka, ne da bi drugemu, še posebej šibkemu in revnemu, povzročili žalost in izgubo.

Če bomo prisluhnili dobremu, bomo na najboljši način počastili vse, ki so v narodnoosvobodilni in kasneje v osamosvojitveni vojni padli za domovino. Počastili bomo naše pokojne, ki živijo v hvaležnem spominu in smo jih imeli radi. Želim si, da bi z vrednotami iskrenega sočutja in medsebojnega sožitja podarili njim in nam najlepši šopek ljubezni. Pojdimo v miru in z dobro mislijo tudi za jutrišnji dan.«

Ni kaj dodati. Bodimo dobri, bodimo strpi, ker to potrebujemo.

▣ Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Tretje martinovanje v Bukovici

Leto je okrog, mesec november, listopad, je opravičil svoje ime – listje je odpadlo, pridelki so pospravljani. Trgatev je bila letos zgodnja, zaradi dežja manj sladka, a mošt je v sodih čakal svetega Martina.

8. novembra smo v občini organizirali martinovanje. Furenga, prevoz mladega vina s konjsko vprego, je zaradi dežja že tretje leto zapored odpadla in konje so spet zamenjali jekleni konjički. S harmonikarjema in pevci pevskega zbora Provox smo se podali na pot zbiranja vina v skupen sod. V Renčah na trgu so nas pričakali z mladim vinom, mortadelo in sirom. Po kratkem druženju smo nadaljevali pot v Bukovico k našemu priznanemu ekološkemu vinarju **Valterju Mlečniku**, ki nas je popeljal v klet, gospodinji pa sta postregli z na poseben način pripravljeno piro, pancetnim zavitkom in pecivom. Pred obnovljenim združnim domom na Vogrskem so nam postregli z odlično pripravljenim slanim pecivom in mladim vinom. Zapeljali smo se še do Dvorca Vogrsko, kjer nas je že čakal

župan **Aleš Bucik**, ki je pripravil perfekten golaž. Na Volčji Dragi so nas pričakali pred Paqitom, zaključili pa smo v kletnih prostorih v Bukovici in še tam dolili prinešeno vino v skupni sod.

Martinovanje v Bukovici se je pričelo s Pihalnim orkestrom Vogrsko in mažoretkami iz Prvačine. Navzoče sta nagovorila predsednik KS Bukovica-Volčja Draga **Dušan Nemeč** in župan, venček vinskih narodnih je, za to priložnost v malo drugačni noši, zapel MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga.

Na naše martinovanje smo povabili letošnjo vipavsko vinsko kraljico **Anjo Kodele** iz Budanj. Predstavila nam je svojo vizijo, kje in kdaj se bo predstavljala ob svojem kraljeva-

nju. Najbolj korajžnega je nagradila s kraljičnim vinom – merlotom letnika 2010.

Župnik **Vojc Žakelj** je opravil blagoslov vina, župan in predsednik KS sta zabila pipo v sod in z gosti smo nazdravili. Nismo pozabili tudi na vinsko kraljico iz leta 2011, našo **Leo Mlečnik Hatlak**. Tudi ona se nam je pridružila ob zdravici in pokušini novega vina.

Ob blagoslovu so zapeli domači Provoxovci, s pesmijo so prireditev zaključili pihalni orkester in MePZ Klasje. Mladi Renče-Vogrsko so nam pripravili klobase z zeljem, v slast pa nam je šel tudi pečen kostanj.

Na stojnicah so ponudili domače dobrote in se predstavili nekateri naši pridelovalci: ekološka kmetija Mlečnik, Čebelarstvo Bergoč,

Žižmond Viljem z zmagovalnim merlotom, Vinarji Matjaž Bavdaž, Aldo Mozetič in Vojko Mozetič, Furlanova kmetija, ponovno je bil zelo oblegan županov koticček s pršutom, z različnim slanim pecivom so se predstavile članice DU Bukovica-Volčja Draga iz projekta »Kuhinja naših non«.

Vse dogajanje sta spretno povezovala **Vladka Gal Janeš** in **Srečko Špacapan**, do pozne ure pa nas je zabaval ansambel Primavera.

Vsem, ki ste pomagali, da smo pripravili prijeten sobotni večer, se najlepše zahvaljujem z željo, da se prihodnje leto ob martinovanju spet srečamo – verjamem, da takrat ob lepšem vremenu.

☐ **Srečko Špacapan**
Foto: Bogo Rusjan

Bučarijada in izdelovanje venčkov

Sekcija Društva mladi Renče-Vogrsko je tudi letos organizirala tekmovanje v izrezovanju buč.

Dogodek se je odvijal v kletnih prostorih občine, kjer so dogajanje popestrili glasba, čarovnice in topel čaj. Otroci so uživali ob opazovanju peke kostanja in sodelovali pri izdelovanju sladkih in slanih palačink, tako da domov nihče ni odšel lačen.

Do poznega popoldneva so obiskovalci lahko videli številne domiselno izrezljane buče

in z gotovostjo lahko trdimo, da se bo bučarijada ohranila tudi v prihodnje, saj izrezovalcem ni primanjkovalo umetniških idej. Po koncu tekmovanja je tričlanska komisija izbrala tri zmagovalce, ki so prejeli praktične nagrade. Vse izdelke, ki so jih obiskovalci izrezljali, so nato lahko odnesli domov.

V lepem decembrskem času nas je tudi v sekciji Društva Mladi Renče-Vogrsko pre-

vzelo božično-novoletno vzdušje. Ta čas med nas prinaša vznemirljivost, v nas vzbuja nežnost in mir. Praznike si želimo preživeti s svojimi najbližjimi ob polni mizi dobrot in odpiranju daril. Ob tem pa se zavedamo tudi, da vsi nimajo te sreče in v nas se budi duh dobrodelnosti. V naši sekciji smo poskušali med seboj združiti ustvarjalnost in dobrodelnost.

Zadnjo soboto v mesecu novembru je potekala delavnica izdelovanja adventnih venčkov. Mlajši in nekoliko starejši udeleženci smo zavihali rokave, pripravili orodje in začeli izdelovati adventne venčke. Izdelovali smo jih iz zimzelenega rastlinja, kot so smreka, cipresa in bršljan, okrasili pa smo jih z najrazličnejšimi okraski, storžki in seveda štirimi svečkami. Končni izdelki so bili bleščeči, raznobarni in lepo okrašeni venčki, ki so kasneje krasili naše domove v prazničnih dneh.

V petek, 5. decembra, in soboto, 6. decembra, smo v sodelovanju z Goriško knjižnico Franceta Bevka zbirali darila v okviru vseslovenske organizacije Božiček za en dan. Kako se je vse skupaj odvijalo, pa boste izvedeli v prihodnji številki občinskega lista!

□ Sekcija Društva mladi Renče-Vogrsko – Verižna Reakcija

Otvoritev novega pločnika

V oktobrski številki Občinskega lista je **Erik Lasič** poročal o poteku gradnje pločnika Bukovica-Volčja Draga. Po končani gradnji smo krajanje Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga opravili slove-

sno otvoritev nove pridobitve.

Z rezanjem traku so otvoritev opravili **Aleš Bucik**, župan naše občine, **Franc Beltram**, najstarejši prisoten krajan z Volčje Drage, **Dušan Nemeč**, predsednik Sveta krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga, in dva

mlajša krajana. Dogajanje je popestril MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga. Na sprehodu vzdolž celotnega pločnika nas je s harmoniko spremljal **Nejc Vrtovec**. Tako kot se spodobi, smo dogodek zaključili pri dobro obloženih mizi dobrot v prostorih Živexa.

□ Bogo Rusjan
Foto: Bogo Rusjan

Pevska vas

V nedeljo, 19. oktobra, je v dvorani KD Bukovica drugič zapored potekala Pevska vas. Pod okriljem KTD Vogrsko in v organizaciji ŽePZ Vogrinke je zaživelo druženje pevcev različnih vinorodnih dolin, ki so se predstavili s petjem in turistično ponudbo krajev.

Pevska vas je dogodek, na katerem se združujeta glasba in turizem. Vsak okoliš ima svojo tradicijo, svoje lepote in izročilo. Zagotovo pa domače kraje najbolj predstavljajo ljudje, ki tam živijo. Druženje, sodelovanje, ustvarjanje in težnja po kakovostnem življenju so ključni elementi za rast vsakega posameznika in njegovega življenjskega okolja. Včasih je življenje na vasi potekalo mnogo bolj umirjeno in v skladu z letnimi časi. Predvsem pa so vaščani živeli v slogi – skupaj so delali, pomagali drug drugemu, se veselili narejenega in žalovali za izgubami. Danes se žal domačini vedno manj družijo na trgih, »borjačih«, v »oštarijah. Namen

Pevske vasi je izpostaviti pomen skupnega življenja in povezanosti ljudi določenega kraja. Skozi zgodovino našega okolja sta ljudi povezovala ravno glasba in pesem. Kdor poje, slabo ne misli. In kdor nosi glasbo v sebi, je človek velikega srca. Zato je tudi letos dober glas segal v Pevsko vas!

Na Pevski vasi je letos prepevalo kar osem zborov. Približno 200 pevcev je v Bukovico prineslo pesmi iz krajev naše občine in Goriških brd, Podnanosa in Števerjana. Na vaškem trgu je zaživela pestra ponudba krajev in njihovih dobrot, ki so jih na stojnicah ponujali predstavniki kulturno-turističnih društev.

Nastopajoči so postregli s sproščenim programom zborovskega petja. Slišali smo skladbe iz različnih obdobij, s poudarkom na prepoznavnosti posamezne pevske zasedbe. Gostiteljice Vogrinke so svoj nastop začinile z igralsko improvizacijo dveh članic zbora, **Katarine** in **Damijane**. Odlični humoristi sta nasmejali polno dvorano KD-ja v Bukovici z zgodbo dveh vaških branjev. Brike so z izrazito uglašeni glasovi predstavile Brda v skladbi Naš kraj domačega

avtorja **Radovana Kokošarja**, MePZ F. B. Sedej iz Števerjana je postregel s posebno interpretacijo ljudske Marko skače in skladbo Števerjan, ki je opisala lepote njihovega kraja. MoPZ Provox je v izbor repertoarja dodal skladbo iz obdobja prve svetovne vojne, saj je njihova sezona letos posvečena 100. obletnici začetka prve svetovne vojne. MePZ Klasje je ubrano in z zanosom zapel pod vodstvom nove dirigentke. Fantje iz Podnanosa so v izredno mladi postavi okteta Vidus zapeli dve iz klasičnega repertoarja moškega zborovskega petja. »Po moško« je prepeval tudi MoPZ Lijak 1883 Vogrsko, ki še vedno spretno skriva svojih 130 pomladi. Večer so svojim nastopom začinili najmlajši pevci iz OŠ Vogrsko, ki so poleg petja na oder prinesli orffov instrumentarij, zapeli so ob spremljavi harmonike učiteljice **Katarine**, največji aplavz pa so prejeli ob petju skladbe Gremo v kino, ki so jo odpeli na ves glas pod vodstvom učiteljice **Lucije** in ob spremljavi Pihalnega orkestra Vogrsko. Vogrinski pihalci so pod dirigentskim vodstvom **Branka** odigrali tudi nekaj instrumentalov. Pevsko vas je povezovala **Ingrid Kašca**

Bucik. Iz pogovorov s predstavniki kulturno-turističnih društev smo izvedeli vse pomembne podatke o delovanju kraja in podrobnosti o razstavljenem gradivu na »štantih«. Ponudba vseh treh vinorodnih okolišev je mamljiva ne samo zaradi kulinarčnih dobrot in kakovostnega vina, ampak tudi zaradi bogate kulturne dediščine posameznih krajev. Pokusili smo gluhe štruklje iz Podnanosa, prelistali smo knjigo domačina **Zorana Mušiča**, občudovali renško nošo in lepo ohranjene obleke deklet iz Podnanosa,

ročne izdelke spretnih ustvarjalcev ... Lepote krajev so odraz predvsem truda in vztrajnosti aktivnih članov društev. Glede na ponudbo izdelkov, ki smo jih občudovali na Pevski vasi, ni strahu, da bi tradicija zamrla. Vsi, ki smo Pevsko vas doživeli v celoti, se bomo z veseljem na kakšno sončno nedeljo odpravili na izlet v Brda, Podnanos, Števerjan ali pa se bomo zgolj sprehodili ob strugi Lijaka do Vipave. Prav je, da smo ponosni na lepote naših krajev in jih večkrat obiščemo. Pevci so med seboj stkali srčne vezi, ki bodo

rodile še mnogo glasbenih sodelovanj in ustvarjalnosti.

Na Pevski vasi so nastopili: Pihalni orkester Vogrsko, Otroški pevski zbor OŠ Vogrsko, MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga, Oktet Vidus iz Podnanosa, Vokalna skupina Brike iz Goriških brd, MoPZ Provox iz Renč, MePZ F. B. Sedej, Števerjan, MoPZ Lijak 1883 Vogrsko in ŽePZ Vogrinke.

□ Barbara Šinigoj
Foto: Bogo Rusjan

Do you speak English? Lei parla Italiano?

V drugi polovici oktobra nas je doseglo obvestilo, da Ljudska univerza Nova Gorica vabi občane Občine Renče-Vogrsko k 15-urnemu tečaju angleščine in italijanščine za turizem v dvorani Zorana Mušiča v Bukovici. Tečaja sta brezplačna, saj so programe sofinancirale občine soustanoviteljice Ljudske univerze, med katere spada tudi naša občina.

Prijavilo se je kar precej interesentov, za italijanščino čez dvajset in angleščino šestnajst, več žensk kot moških, in to ves razpon generacij – od srednješolcev do upokojencev. Začetek je bil malo hud, pri angleščini še malo bolj, saj se je bilo treba otresti treme in potegniti iz teme že pozabljene besede, slovnična pravila, čase ... Čisto brez predznanja

skorajda ni šlo. Italijanščina nam je bila vseeno malo bližje, ampak tudi tu je bilo treba osvojiti kar nekaj pravil.

Obe prijetni predavateljici sta vsaka pri svojem predmetu kmalu uspeli »razred« sprostiti in proti koncu nam je šlo pogovarjanje v tujem jeziku že kar dobro. Če ni šla beseda z jezika, smo si malo pomagali z rokami, tako da tudi smeha ni manjkalo in trema je popolnoma izginila. Ko smo razpravljali, kam bi tujca usmerili in kaj vse bi priporočili turistu v naši občini, smo ugotovili, da je izbira kar velika; od spomenikov iz preteklosti in polpreteklosti, kulturnih znamenitosti, lepe narave s pohodnimi stezami in konjeniško potjo, športnih dejavnosti, dobre domače vinske kapljice in doma pridelanega sadja in vrtnin, mesnine in sirov, čebeljih izdelkov, pa prenočišč, nočnih klubov, kulturnih prireditev ... Ha, še v slovenščini nismo uspeli naštetih vsega. Malo smo poskušali biti tudi mi turisti in se učili, kako bi se v tuji

deželi pogovarjali v hotelu in restavraciji, spraševali za pot do naslednjega mesta, čas odhoda vlaka ali avtobusa, možnost ogleda predstave, nakupovali smo spominke ... Kaj pa za naprej, mogoče v naslednjem letu še kaj novega. Kaj pravite na kitajščino?

□ Albinca Pisk

V življenju so drobne radosti, ki so večje od še tako velikega zaklada. Včasih jih najdeš takoj, drugič jih iščeš leta in leta. Da bi jih v prihajajočem letu našli čim več.

Albinca Pisk

Glasbeni večeri v Bukovici

V jesenskih mesecih je koncertni cikel Glasbeni večeri v Bukovici v kulturnem domu gostil tri odlične glasbene skupine. Septembrskemu koncertu je narekoval tempo argentinski tango s skupino Triestango, oktobra sta zabobnala svoj ritem mlada tolkalca iz Zari Percussion dua, novembra pa je zasedba Etnoploč pokazala zmes različnih glasbenih slogov. Vsem je bila skupna ena stvar – vsi glasbeniki so prišli iz zamejstva. Za decembrski finale so se jesenske barve odele v praznično z glasbo Elvisa Presleya z Big bandom NOVA z gosti. Začnimo pa na koncu.

Deveti koncert sta oblikovali skupini Accordion Group 4-8 8-16 in trio Etnoploč. Etnoploč desetletje deluje na čezmejnem teritoriju in nastopa od Trsta do Benečije. Sestavljajo ga vsestranski harmonikar **Aleksander Ipavec**, saksofonist **Piero Purini**, ki izvaja še duduku, in trobentač **Matej Špacapan**, ki obvlada tudi didgeridoo. Tako kot tržaška narečna besedica 'ploč' nakazuje lužo, ki lahko v prenesenem pomenu označuje mešanico ali zmedo, nakazuje tudi glasbeni slog skupine. Ta ga opredeljuje kot zmes tradicionalne glasbe iz vsepovsod. Zanimivi trio je v Bukovici potrdil sloves, ki ga je utrdil na številnih mednarodnih festivalih in s sodelovanji s priznanimi glasbeniki, kot so Vlado Kreslin, Tamara Obrovac, Extra3, Karen Asatrian, Emil Kristof in Universitaetskulturzentrums Unikum. Glasba sveta, tako židovska, kot balkanska ali srednjeevropskega porekla, nas je popeljala okrog sveta in nas za trenutek ponesla v samo renesanso k Leonardu da Vinciju. Priložnost smo imeli prisluhniti glasbilo – mešanici med

orglami in harmoniko, ki jo je izumil ta genij in so jo rekonstruirali v današnjem času. Rešili so tehnično uganko, ki jo je izumitelj postavil v načrt, in Aleksander Ipavec je eden od dveh na svetu, ki to glasbilo igrata. Hudo mušnim komentarjem glasbenikov, ki so pospremili izvrstno izvedene skladbe, je piko na i večeru postavilo gostovanje skupine Accordion Group 4-8 8-16. Večkrat nagrajeno zasedbo sestavljajo mladi nadarjeni slovenski in tudi čezmejni – videmski, beneški, tržaški in drugi harmonikarji, ki so se združili leta 1997 na pobudo Aleksandra Ipavca. Vsi skupaj so, strastno predani glasbi, koncertu dodali dodatno izvedbeno, zvočno in izrazno vsebino ter tako naredili večer poln dobre glasbe in zabave.

Osmi koncert je pripravil Duo Zari Percussion. Za izborom imena Za-Ri je zgodba dveh tolkalcev, ki se poznata že iz zgodnjega otroštva: **Alex Kuret** prihaja iz Za-brežca, **Denis Zupin** pa iz Ri-cmanj. Igrala sta se pred stanovanjskim blokom, kjer sta njuni družini živeli, ko sta bila otroka. Družini sta se nato preselili vsaka v svojo vas. Mlada glasbenika sta se ponovno srečala na študiju tolkal na Konservatoriju Tartini v Trstu v razredu profesorja **Fabiána Péreza Tedesca**. Leta 2012 sta poskusila igrati v duu in kmalu odšla na tekmovanje. Od takrat pogosto koncertirata v dvoranah in na festivalih tako v Italiji kot tudi drugod. Alex Kuret je študij tolkal zaključil in sedaj ob delu na državni glasbeni šoli v Vidmu na tržaškem konservatoriju zaključuje še pedagoško smer. Denis Zupin pa je sveže diplomiral to jesen. Zari Percussion duo

skuša s svojim znanjem preseči klasično šolsko interpretacijo skladb, tako da z izvedbami ustvari vedno nekaj novega. Program, s katerim je Zari nastopal v Bukovici, so sestavljala dela, s katerimi tekmujeta. Tolkala postajajo bolj in bolj priljubljeno glasbilo med mladimi, ne samo zaradi privlačne ritmične glasbe, ampak tudi zaradi dinamičnega in atraktivnega pristopa k izvedbi. Suverena glasbenika sta ponudila navdušujoč in dih jemajoč nastop, poln izvajalskih trikov, ki so jih izbrane skladbe na programu zahtevale. Zari Percussion Duo je v Bukovici ubranil sloves s tekmovanj in si za nastop prislužil najboljšo oceno.

September je bil v znamenju tanga in skupine Triestango, tržaške skupine, ki je v Bukovici predstavila novo zgoščenko *Concerto (Koncert)*. Na njem so zbrane skladbe, ki jih skupina običajno predstavi na koncertih. To so tako izvirne tango skladbe iz začetka 20. stoletja do Astorja Piazzolle kot tudi sodobnih avtorjev tanga. Triestango je skupina, ki vsaki skladbi posebej vdahne samosvojo posebnost – vsako prikaže na sebi lasten način in se poskuša približati izvirnemu slogu in osnovni misli skladatelja.

Za to odlično skupino, eno najboljših za argentinski tango v severni Italiji, pa stoji zgodovina, dolga skorajda dvajset let. Začetki segajo v leto 1995, ko je v majhnem kraju na obrobju Trsta, v Logu, **Maurizio Marchesich** v zaprašenem zaboju na podstrešju našel bandoneon. Akademsko izobraženemu harmonikarju so se začele uresničevati sanje – dobil je razlog, da se poda na odkrivanje lepote tanga. Spoznal je tolkalca iz Buenos Airesa, člana tržaškega orkestra Gledališča Verdi, **Fabiána Péreza Tedesca**, in zgodba o tangu se je začela razvijati. K skupini sta pristopila še **Stefano Furini**, prvi violinist, in **Angelo Colagrossi**, prvi basist orkestra Gledališča Verdi, in na klavirju **Alberto Boischio**. Skupina je, kljub uspehu na domačih tleh, veliko bolj poznana v Argentini, kjer je že petkrat gostovala na enem najelitnejših festivalih za tango na svetu

v Buenos Airesu. Igrali so v Sao Paolu v Braziliji, v Argentini pa v Monte Videu, Buenos Airesu in njegovi okolici, kot je San Martino, kjer so igrali za Slovence.

Bogate izkušnje glasbenikov, njihove tehnične in izrazne sposobnosti omogočajo, da sledijo ambiciozno zastavljeni poti in izbrano glasbeno zvrst virtuozno izvajajo, čeprav daleč od njenega izvirnega okolja – Buenos Airesa. »Pomembno pri izvajanju tako tanga kot klasične glasbe je v prvi vrsti tehnična podkovanost, še pomembnejše pa so osnove komunikacije, ki jo podajamo preko lastnega načina izvajanja. Vsaka glasba v sebi nosi sporočilo,« pravi Marchesich in nadaljuje: »Ko sporočilo glasbe poslušalstvo doživlja skupaj z glasbeniki, takrat je glasbenik dosegel želeno.« Ob delih nepogrešljivega ustvarjalca argentinskega tanga Astorja Piazzolle so Triestangu pulz plesnih korakov narekovala še dela Jo-

séja Padule, Fabiána Péreza Tedesca, Juliána Plaze, Alejandra Scarpina, Joséja Libertellae, Carlosa Gardela in Osvalda Piroja. Tolkalec Fabián Pérez Tedesco je po rodu Argentinec, ki je imel to srečo, da je poznal Astorja Piazzollo in leta 1986 z njim celo igral v Teatru Colón. Kljub temu, da je klasično izobražen tolkalec, se je odlično znašel v zasedbi, ki izvaja tango ali po besedah Marchesicha: »Ni treba veliko filozofirati. Čeprav njegova glasba ni blizu tanga, je našel pot do nje. Na neverbalnem področju glasbene

komunikacije nam je vsem v trenutku vse jasno in zato lahko ustvarjamo nemoteno.«

▣ Janko Kopje

Večeri, izpolnjeni z glasbo – ponudba Glasbeni večeri v Bukovici 2015

Glasbeni večeri v Bukovici bodo ljubitelje glasbe razveseljevali tudi v letu 2015. Glasbeno društvo NOVA iz Nove Gorice je v sodelovanju z Občino Renče-Vogrsko četrtrič sto-pilo skupaj pri organizaciji glasbenega abonmaja. Do konca junija bo enkrat mesečno v dvorani Zorana Mušiča ali v mali dvorani potekal glasbeni večer.

Nova sezona prinaša nekaj sprememb, da bo ponudba za poslušalce še bolj zanimiva in 'uporabna'. Koncertni cikel je razdeljen na pomladni in jesenski del. Prvi del bo obsegal šest privlačnih glasbenih večerov z najperspektivnejšimi domačimi glasbeniki. Za dodatek so povabili tudi glasbenike iz širše Primorske, v goste pritegnili odmevna slovenska imena s področja glasbenega ustvarjanja in prostor dali tudi zamejcem in italijanskim umetnikom.

Vsak koncert je tematsko zaokrožen in pripravljen s posebnim namenom: eni bodo odkrivali vsebinsko opredeljene poti glasbene muze, spet drugi bodo večer zaznamovali s posebnim namenom.

Še v objemu novoletnega vzdušja bo Mestna godba iz Trsta (Banda Citadina Trieste) pripravila nekaj najlepših tradicionalnih skladb na to temo. Ob praznovanju največjega slo-

venskega kulturnega praznika bodo na Prešernov večer ubrano zabrenkali Tamburjaši, zbrani v veliki ansambel. Pomladni koncert bo odet v note najboljših harmonikašev, ki so na Mednarodnem glasbenem tekmovanju Svirél Štanjel leta 2014 prejeli posebno nagrado za umetniški vtis, ki so ga naredili na žirijo. Z njimi pa bodo zaigrali zbrani trobilci z Goriške, ki so se pod okriljem društva NOVA povezali v večji trobilni sestav za zvočno učinkovit večer. Koncertni cikel se vsako sezono poveže s Festivalom Svirél in v letu 2015 bo po Svirélovem izboru ponudil godalni trio odličnega violinista Zdravka Plešeta, sicer tudi umetniškega vodje orkestra NOVA filharmonija. Kot posebni gostje bodo nastopile komorne skupine, sodelujoče na tekmovanju Svirél. Majski koncert bo v znamenju Beatlesov in odličnega, v Sloveniji bolj in bolj uveljavljajočega in priznanega ansambla, Jazz Punt Big Banda iz Tolmina. Za zaključek v velikem slogu pa bo poskrbela mlada obetajoča sopranistka iz Dornberka Anja Šinigoj. Z njeno skupino bo pripravila koncert, posvečen ubranim vokalnim linijam.

Naj vam glasba enkrat mesečno narekuje ritem srca in vas popelje v svet lepega. Privoščite si večere s kakovostno glasbeno ponudbo in si priskrbite glasbeni abonma.

Program Glasbeni večeri v Bukovici 2015, pomladni cikel:

- Januar: **Banda Citadina Trieste (Mestna godba Trst)**

- Februar: **Tamburjaši**
- Marec: **Trio harmonik Glasbene šole Velenje & NOVA Brass**
- April: **Zdravko Pleše trio & gostujoča komorna skupina Festivala Svirél**
- Maj: **Jazz Punt Big Band**
- Junij: **Anja Šinigoj in vokalna skupina**

VPIS ABONMAJA poteka od 1. decembra 2014 na sedežu Glasbenega društva NOVA v Novi Gorici z obvezno predhodno najavo na elektronski naslov vstopnice@gdnova.si ali v avli Kulturnega doma Bukovica uro pred pričetkom koncerta v nedeljo, 4. januarja 2015. Več informacij na info@gdnova.si ali na telefonu 031 571 365.

▣ Glasbeno društvo NOVA

SPOŠTOVANI OBČANKE IN OBČANI

V letu 2015 želim veliko zdravja, ljubezni, medsebojnega spoštovanja in družinske sreče.

Starejšim in bolnim veliko lepih in prijetnih trenutkov.

Mladim in brezposelnim, da dobijo delo in pošteno plačilo.

Otrokom pa veliko starševske ljubezni.

 Franko Pregelj

Pomoč na domu

Demografske spremembe, ki smo jim priča v zadnjih desetletjih, se gibljejo v smeri povečanja števila starostnikov in manjšanja števila mladih.

Posledica daljšanja življenjske dobe je naraščanje števila ljudi pozne starosti, za katere je treba poskrbeti, da čim kakovostneje preživljajo svoj čas. V mestu in občini se iz leta v leto delež števila starejšega prebivalstva dviguje. Delež starih 65 in več let znaša 18,6 odstotka vseh prebivalcev in je za odstotno točko in pol več od slovenskega povprečja. Starost je lahko lepa in ustvarjalna doba, a se marsikdo boji staranja. Strah je najpogosteje povezan z vprašanjem, ali bom še zmozel samostojno skrbeti zase, ali bom ostal sam in ne bom imel družbe ipd. Približno vsak deseti človek tretje generacije potrebuje pri opravljanju vsakdanjih življenjskih potreb veliko oskrbe in nege ali celo popolno oskrbo.

Pomoč družini na domu, ki jo zagotavlja posamezna lokalna skupnost, po Zakonu o socialnem varstvu predstavlja eno izmed socialno varstvenih storitev za starega človeka v bivalnem okolju. Pomoč družini na domu se je dokazala kot pomembna oblika pomoči v bivalnem okolju, ki bistveno prispeva k višji kvaliteti življenja najbolj ranljivih skupin prebivalstva, zlasti starejših in invalidnih oseb. Center za socialno delo Nova Gorica v okviru razvojnega projekta Centra za pomoč na domu Klas zagotavlja storitve pomoči na domu za naslednje lokalne skupnosti:

- Mestno občino Nova Gorica,
- Občino Brda,
- Občino Kanal ob Soči,
- Občino Šempeter-Vrtojba,
- Občino Miren-Kostanjevica,
- Občino Renče-Vogrsko.

CPD Klas zagotavlja storitve pomoči na domu v MO Nova Gorica 7 dni v tednu od 6. do predvidoma 22. ure; v Občini Šempeter-Vrtojba, Občini Miren-Kostanjevica in Občini Brda vse dni v letu od 6. do predvidoma 16. ure, v preostalih občinah pa 5 dni v tednu (delovne dneve) od 6. do predvidoma 15. oz. 17. ure.

CPD Klas vodi in organizira praktične oblike pomoči, ki se prilagodijo potrebam upravičenca in obsegajo naslednja opravila:

pomoč pri temeljnih dnevni opravilih: pomoč pri oblačenju ali slačenju, pomoč pri umivanju, hranjenju, opravljanju osnovnih življenjskih potreb, vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov; gospodinjsko pomoč: prinašanja enega pripravljene obroka ali nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje uporabljene posode, osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem smeti, postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora; pomoč pri ohranjanju socialnih stikov: vzpostavljanje socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in s sorodstvom, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti, informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca ter priprava upravičenca na institucionalno varstvo.

V letu 2013 smo sklenili 175 novih dogovorov, v letu 2014 pa do sredine novembra 164 dogovorov z novimi uporabniki, od tega smo jih v Občini Renče-Vogrsko sklenili 16. Pomoč nudimo enemu ali več članom gospodinjstva. Povprečno mesečno število uporabnikov v prvem polletju leta 2014: v MO Nova Gorica 200 uporabnikov, v občinah Brda in Šempeter-Vrtojba 50 uporabnikov, v občinah Kanal in Renče-Vogrska 31 uporabnikov in v občini Miren-Kostanjevica 34 uporabnikov. Upravičenci do pomoči na domu so:

- osebe, stare nad 65 let, ki zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, niso sposobne za popolnoma samostojno življenje,
- osebe s statusom invalida po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki po oceni pristojne komisije ne zmorejo samostojnega življenja,

če stopnja in vrsta njihove invalidnosti omogočata občasno oskrbo na domu,

- druge invalidne osebe, ki jim je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij,
- kronično bolni in osebe z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nimajo priznanega statusa invalida, pa so po oceni pristojnega centra za socialno delo brez občasne pomoči druge osebe nesposobne za samostojno življenje,
- hudo bolni otrok ali otrok s težko motnjo v telesnem ali težko in najtežjo motnjo v duševnem razvoju, ki ni vključen v organizirane oblike varstva.

Dejstvo je, da je delež delno pomičnih ali nepomičnih uporabnikov vedno večji. Obiski pri uporabniku so vnaprej dogovorjeni in praviloma niso krajši od 30 minut na dan. Vedno več je povpraševanja po izvajanju storitev pomoči pri temeljnih dnevni opravilih (pomoči pri vzdrževanju osebne higiene večkrat na dan za krajši čas). Vedno več imamo tudi »težjih« primerov (umirajoči, s hujšimi diagnozami, dementni ...), kjer je pogosto potreben obisk dveh socialnih oskrbovalk. Ugotavljamo, da se povečujejo potrebe po pomoči v popoldanskem oz. večernem času in v času vikendov in praznikov. Uporabniki oz. njihovi svojci povprašujejo tudi po daljšem obsegu storitve, kot je sedaj določeno (20 ur na teden). Podaljšan čas izvajanja storitve do 22. ure in ob vikendih ter praznikih v nekaterih občinah pomeni večjo dostopnost in izbiro za uporabnika.

Cena storitev pomoči na domu se oblikuje na osnovi določil Zakona o socialnem varstvu in Pravilnika o metodologiji oblikovanja cen socialno varstvenih storitev. Sprejme in potrdi jo občinski svet. Določeno je, da mora občina zagotavljati pokrivanje najmanj 50 % eko-

Ob prihajajočih praznikih voščim vsem vesel božič v krogu svojih najdražjih in srečno, zdravo novo leto z željo, da bomo vsi skupaj po svojih najboljših zmognostih konstruktivno sodelovali v dobro vseh občanov.

Jožef Hvalica,

nomske cene. V Občini Renče-Vogrsko je za leto 2014 veljavna ekonomska cena v višini 17,64 EUR. Prispevek za uporabnika je občina določila v višini 3,85 EUR za uro opravljene pomoči, kar pomeni, da občina subvencionira ekonomsko ceno v višini 78,17 %.

Maja 2014 smo se na pobudo občine v CPD Klas odločili ponovno raziskati zadovoljstvo uporabnikov z našim delom in odnosom do njih oz. pridobiti informacije o tem, kaj so želje in pričakovanja. V okviru raziskave zadovoljstva programa Klica v sili pa nas je predvsem zanimalo, ali je naš model izvajanja pomoči na daljavo uporabnikom prijazen in strokovno utemeljen. Razdeljenih je bilo 28 vprašalnikov, izpolnjenih pa smo prejeli 27 vprašalnikov. Vrnjenih je bilo torej 96,42 % vseh vprašalnikov. Vprašalnik je bil anonimen. Standardna vprašanja so se nanašala le na starost, spol in občino stalnega bivališča. Uporabniki so bili pri izpolnjevanju samostojni, ker smo želeli dobiti čim bolj realne rezultate. Sodelovalo je 11 moških in 16 žensk. Pomembne ugotovitve, ki smo jih pridobili iz raziskave:

- Največ uporabnikov potrebuje pomoč v starostni skupini od 75 do 84 let.
- Vzrok za odločitev sprejeti pomoč na domu gre iskati v poslabšanju zdravstvenega stanja, osamljenosti in oddaljenosti svojcev.
- Veliko uporabnikov potrebuje prinašanje toplega obroka s postrežbo, kar pomeni zagotovitev tudi socialne in zdravstvene varnosti.
- 81,48 % uporabnikov je mnenja, da je cena ure pomoči na domu primerna. Zaradi nizkih pokojnin si na splošno upravičenci ne morejo privoščiti večjega obsega storitev, čeprav bi jih morebiti potrebovali.

Velik je delež uporabnikov, ki so s storitvami zelo zadovoljni. Socialne oskrbovalke strokovno, kvalitetno in odgovorno opravljajo dogovorjeno storitev, hkrati pa vnašajo v domove uporabnikov vedrino in topel medčloveški odnos. Zadovoljni so tudi s stiki, odnosom in urejanjem storitve s strani vodje/koordinatorice pomoči na domu.

Uporabniki so zelo zadovoljni z organizacijo in izvajanjem pomoči na domu. Nekateri so

izpostavili željo in pričakovanje po daljšem časovnem obsegu storitev in organizirano pomoč na domu ob sobotah, nedeljah, praznikih in v popoldanskem času.

V zadnjih letih tudi opažamo povečanje odsutnosti med generacijami. Za obdobje staranja je značilno zmanjševanje duševnih in telesnih sposobnosti – kot posledica normalnega fiziološkega upada življenjskih funkcij ali številnih kroničnih bolezni in stanj ali obojega. Med takimi težavami po pogostosti obolenja pri starostnikih izstopata demenca in depresija. Pojav depresije je po mnenju strokovnjakov pogosto povezan tudi z osamljenostjo, dolgčasom, s strahom pred umiranjem in smrtjo, simptomi pa so pogosto drugačni kot pri mlajših osebah. Naloga Centra je zagotoviti kakovost storitev pomoči na domu, pa tudi neformalno usposabljanje družinskih članov za pomoč staremu človeku.

V CPD Klas izvajamo tudi storitev celodnevne telefonskega varovanja starejših, bolnih in invalidnih oseb na daljavo, kar pomeni razvoj pomoči na daljavo z uporabo sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije in zagotavljanje dosegljivosti te storitve v vseh krajih občine. Trenutno se te storitve poslužuje 10 uporabnikov, od tega so 3 uporabniki iz oskrbovanih stanovanj, ostali živijo doma. Starejše je treba spodbujati, da ostanejo aktivni na številnih področjih. Dejavnosti niso povezane samo z zaposlenostjo in družinskim življenjem, dobrodošlo je tudi vključevanje v različne družbene aktivnosti, ki preprečujejo osamljenost in izolacijo. Dobro premišljeni medgeneracijski programi dovoljujejo ljudem vseh starosti in sposobnosti, da si med seboj delijo talente, prizadevanja in znanje. V okviru CPD Klas deluje Medgeneracijsko središče Nova Gorica in Center za dnevne aktivnosti starejših Šempeter. V obeh se veliko število občanov udeležuje različnih delavnic, telovadbe za seniorje, kulinarčnih krožkov, potpisnih predavanj, bralnih uric, ročna dela, predavanja na različno temo ipd. Povezujemo se z različnimi društvi, Ljudsko univerzo, Društvom upokojencev in ostalimi. Sprotno je pripravljen razpored aktivnosti, ki je objavljen tudi na spletni strani. Stalno se odvijajo številni programi za stare ljudi v tesni povezavi z mlajšima generacijama (reševanje problema odsutnosti med generacijami) na osnovi prostovoljstva in poklicnega dela. V ta okvir sodi tudi skrb, da se starejšim zagotovi ustrezen dostop do informacijsko-komunikacijske tehnologije in interneta.

Delovanje obeh središč za dnevne aktivnosti starejših obiskovalci in spremljevalci njegovih programov ocenjujejo kot zelo učinkovito, ker se po eni strani odziva na pobude in potrebe uporabnikov, po drugi strani pa tvorno sodeluje z vsemi naštetimi dejavniki v lokalni skupnosti, vključuje aktivno prebivalstvo in mu nudi možnost delati kot pro-

»Nocoj tako je svetla noč, srce bi kar molilo;
obilo sreče božje je kot v sanjah zaslitilo...
Tako je svetla - kakor da nov dan zasijal je...
In srce čuti, da nocoj Bog Sina nam poslal je.« - (D. Gorinšek)

Tako tke božično voščilo slovenski pesnik in znano je, da pravi umetniki čutijo in se izražajo globlje in bolj resnično kot mi, običajni ljudje.

Tržaški duhovnik Dušan Jakomin potarna, kako je božič postal (tudi z Božičkom in Dedkom mrzom) predvsem trgovska ponudba in poplitvenje brez vsebine.

Oglasi za potovanja, za nakupe, za pojedine in za organizirano obdarovanje z vsemi nemogočimi popusti nas na vse mogoče načine obstreljujejo že od novembra...

Voščim vam duhovno bogato, preprosto a obenem mirno in osvobajajoče praznovanje božične skrivnosti, ki nas ne osrečuje le zaradi našega prizadevanja, ampak predvsem zaradi Božje ljubezni do vseh in vsakega izmed nas.

Za leto 2015 vam vsem voščim, da bi se trudili za lepe medsebojne odnose, za sprotno razčiščevanje problemov in nesoglasij in za stalno duhovno ravnovesje v svoji notranjosti, kar naj izžareva tudi na zunaj vse leto!

Cvetko Valič
Župnik na Vogrskem

stovoljec.

Zaposleni v Centru za pomoč na domu Klas želimo svojo ponudbo storitev čim bolj približati potrebam uporabnikov in v naše delo vključiti čim več oseb, ki potrebujejo pomoč. Vsi skupaj se trudimo, da bi uporabnikom storitve omogočile prijetnejše in kvalitetnejše bivanje v svojem domačem okolju. Naše socialne oskrbovalke in oskrbovalci, ki opravljajo neposredno oskrbo, so osebe s posebnim čutom za sočloveka, prijazne in pozorne ter tudi odgovorne do svojega dela.

V kolikor bi želeli dodatne informacije ali morebiti urediti pomoč na domu, nas pokličite na telefon 05/ 335 33 00, pošljite elektronsko pošto na cpd.ng@siol.net ali nas obiščite na sedežu Centra za pomoč na domu Klas v Novi Gorici, Ulica Gradnikove brigade 47.

☐ Jelka Humar, univ. dipl. soc. del.
Strokovna delavka – vodja CPD Klas

Srečanja organizacij s humanitarno-socialno-zdravstvenega področja in prostovoljnega dela

Občina Renče-Vogrsko in Svet za invalide pri Občini Renče-Vogrsko sta, v sodelovanju z MDI Goriške, 17. novembra pripravila srečanje organizacij s humanitarno-socialno-zdravstvenega področja in prostovoljstva.

MDI Goriške ima koordinacijsko vlogo pri prijavi kandidature Občine Renče-Vogrsko za pridobitev listine »Občina po meri invalidov«. Namen srečanja je bil povezovanje med organizacijami in možnost dograditve akcijskega načrta, ki ga bodo člani Sveta za invalide dopolnili in predstavili Občinskemu svetu na januarski seji. **Predsednica Sveta mag. Katarina Tischer Gregorič za invalide pri Občini Renče-Vogrsko je zbranim predstavila:**

- kaj je bilo do sedaj v Akcijskem načrtu narejeno: osveščanje ljudi v lokalni skupnosti; narejena je bila tipna slikanica »Števila v živalskem vrtu«, namenjena skupnemu branju slepih in videčih oseb; sodelovanje z Društvom ledvičnih bolnikov Severne Primorske (otroci in mladostniki, čuvajte svoje ledvice); učna pomoč in integracija otrok s posebnimi potrebami v redne programe vzgoje in izobraževanja; program podpore in pomoči; mobilna služba (v sodelovanju z VDC); sofinanciranje programov MDI po razpisu; zaposlitvena rehabilitacija; predavanja in delavnice s področja zdravstvenega varstva (aktivna so društva upokojencev); arhitekturna dostopnost za gibalno ovirane (urediti je treba tudi za senzorno ovirane); vključevanje v tekmovalne športe in redne vadbene dejavnosti (Balinarski klub, Škulja); dostopnost do duhovne oskrbe; pri pripravi

občinskih dokumentov, ki zadevajo področje invalidov, je Svet za invalide vključen pri dajanju mnenj o vseh predlogih predpisov, ki zadevajo invalide; dopolnjen je bil sklep o imenovanju Sveta za invalide z dodatno članico, **Teo Leban**, direktorico VDC Nova Gorica; pred občinsko stavbo sta bila dodeljena dva dodatna nova prostora za parkiranje invalidov in klančina; na pokopališču v Renčah so bile postavljene klančine; OŠ Renče je pridobila dvigalo;

- kaj se v Akcijskem načrtu izvaja: ureditev spletne strani; koordinacija med invalidskimi organizacijami; koordinacija med nosilci ustvarjanja prijaznega okolja do invalidov v Občini Renče-Vogrsko; podpora delodajalcem (obrtnikom in podjetjem) pri vključevanju invalidov na trg dela (seznanjanje s sistemskimi spodbudami à Zakon ZPIZ 2, Zakon o zaposlovanju, Zakon o spodbujanju zaposlovanja invalidov); občinskemu svetu bomo predlagali, da ustvari pogoje za ureditev javnih površin za slepe in slabovidne ter za nabavo statične in prenosne indukcijske zanke; predlagali bomo tudi sodelovanje z župnijskimi sveti v Bukovici in na Vogrskem, da poskrbijo za montažne klančine pred sakralne objekte; pričenjamo z izobraževanjem uslužbencev javne uprave za izvajanje znakovnega jezika; v izdelavo gre klančina za Dvorano Zorana Mušiča. Povabljeni so v aktivnost vključili njihove programe izvajanja in predstavili, kakšen vpliv imajo na izboljšanje življenjskega in delovnega okolja v Občini Renče-Vogrsko. Slišali smo kar nekaj predlogov za kakovostnejše bivanje invalidov v domačem okolju.

Aktivno so se predstavili:

- Nacionalni inštitut za javno zdravje – **Marko Vudrag**, ki je ponudil sodelovanje na področju zdravstvenega varstva;
- Društvo civilnih invalidov vojn Primorske – **Iris Pahor**, ki je predlagala, da bi se invalidske organizacije povezovale in združevale potrebe na določenem področju;

Spoštovani!

Zopet nas obiskujejo božični in novoletni prazniki, ki prinašajo lepo sporočilo za vsakega, ki dovoli, da se nas to sporočilo dotakne. Današnji trenutek nam sporoča predvsem praznične zunanosti, kot so: "veseli december", lučke, praznovanja, nakupovanja... Toliko je teh ponudb, da dostikrat ne ostane časa za kaj drugega. In vendar so prazniki tudi priložnost, da se umirimo in preverimo, ali je to tisto, kar nas resnično osrečuje.

Rimsko ljudstvo je od cesarjev zahtevalo "kruh in igre". Tudi kruh in zabava sta človeku potrebna. Vendar za srečo potrebujemo še marsikaj drugega: prijateljstvo, resnično bratstvo, solidarnost, mir, medsebojno spoštovanje... Ob božičnih praznikih zaslutimo, da nam vse to Nekdo prinaša. Zato je čudovito sporočilo že svetega Pisma Stare Zaveze, kjer o sveti noči beremo prerokbo: "Ko je vse objemal globok molk in je bila noč v svojem teku na pol poti, je prišla tvoja vsemogočna Beseda". In v Novi Zavezi želja in voščilo:

"Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem".

Naj se to voščilo uresniči tudi med nami.

Hvala vsem, ki v naši občini in krajevni skupnosti delate za to, da nam je lepo.

Veseli Božič in vse dobro v novem letu.

Slavko Hrast – Župnik v Renčah

- Društvo gluhih in naglušnih Severne Primorske – **Mojca Komel**, ki je poudarila, da v naši lokalni skupnosti ni evidentiranih gluhih oseb, je pa veliko naglušnih in njim je treba nameniti več pozornosti;
- Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica – **Igor Miljavec**, ki je poudaril, da so edino društvo v Sloveniji, ki izvaja rehabilitacijo senzorno oviranim. Izpostavil je nujnost varnih poti za vse vrste invalidnosti;
- ZDUS Severne Primorske – **Alojz Vitežnik**, ki nas je opomnil na to, da invalidi niso samo tiste osebe, ki imajo status. Invalidi so lahko tudi upokojenci, ki nimajo dokazila o statusu. Zato predlaga, da bi bilo treba pristopiti k reševanju tega problema. Izpostavil je stanovanjski problem, saj primanjkuje novih stanovanj za invalide, ki so v pritličju. Predlagal je tudi, da bi društva upokojencev izvajala dejavnosti (predvsem športne) za invalide;
- Varstveno-delovni center – **Tea Leban**: VDC je edini center v Sloveniji, ki nudi hkrati rehabilitacijo in institucionalno varstvo. Poudarila je, da je treba poskrbeti tudi za invalidne občane, ki so v domači oskrbi. VDC Solkan obiskuje kar nekaj uporabnikov iz Občine Renče-Vogrsko. Ko se bodo selili v nove prostore, bodo prostore v Solkanu namenili zaposlitvenemu centru za invalide. Predlagala je, da bi osebe prišli iskat na dom, jih pripeljali v VDC,

vklučili v rehabilitacijski program v dnevnem centru in jih nato odpeljali v domačo oskrbo. Izvajajo tudi pomoč iz programa Vera in luč, kjer sodelujejo mladi prostovoljci skvati, sofinancira pa ga Občina Renče-Vogrsko. Vsebina programa je etika in odnosi z invalidi;

- Rdeči križ Slovenije – Območno združenje Nova Gorica – **Aleš Markočič**, ki je povedal, da je program, ki ga izvajajo, humanitarnega značaja. Predlagal je sodelovanje – povezovanje pri istih projektih (npr. pri novoletnih obiskih, pomoči ob naravnih nesrečah ...);
- Društvo paraplegikov Severne Primorske – **Ivo Mahne**, ki je izpostavil nujnost klančin za lažji dostop do grajenega okolja. V društvu so vključene osebe s poškodbo hrbtenjače, predvsem po prometnih in drugih nesrečah;
- Društvo Sožitje – **Zvonko Gorjup**, ki je izpostavil, da pogrešajo sodelovanje vseh občin na območju. V društvu je vključenih 25 oseb iz Občine Renče-Vogrsko. To so osebe z motnjami v duševnem razvoju in njihovi svojci, ki se težje vključujejo v okolje;
- Škofijska Karitas – **Tea Leban** je predstavila

le del karitativnega dela v lokalni skupnosti. Izvajajo pomoč iz programa Vera in luč, kjer pomagajo prostovoljci – mladi skvati in ga sofinancira Občina Renče-Vogrsko.

Po zaključenih predstavitev je sledila delavnica z naslovom »Kako pristopiti do invalidov«, na kateri je bil poudarek na vzpostavitvi varnih poti za dostop do servisnih storitev, projektu Invalid za invalida, opremljenosti sredstev javnega prevoza s klančinami, URI Soča in pristopu do invalidov s senzornimi motnjami.

▣ **Mag. Katarina Tischer Gregorič**
Foto: Bogo Rusjan

Zahvalna nedelja v Renčah

Vsako leto na zahvalno nedeljo renška župnijska Karitas organizira srečanje zakonskih jubilentov, ki praznujejo okrogle obletnice poroke.

Običajno se na ta dan kristjani Bogu zahvalijo za prejete darove, jubilanti pa se zahvalijo tudi za vsa skupna leta v krogu svojih

družin. Letos se je zbralo devetnajst parov, ki so praznovali od desete do dvainšestdesete obletnice poroke.

Jubilant je letos tudi renški župnik **Slavko**, ki praznuje 45. obletnico maševanja. Letošnja zahvalna maša je bila še posebej slovesna in pristrčna, saj so sodelovali tudi otroci, ki redno obiskujejo oratorij. Med sveto mašo so prepevali, prebrali zahvale, na platnu so bile projicirane risbice in fotografije, na katerih

so otroci prikazali, za kaj vse so hvaležni, nekateri pa so to tudi povedali. Tudi cerkev sama je bila zelo lepo okrašena, za kar je poskrbela skupina »krasilk« iz Žigonov.

Po končani sveti maši so se župljani zbrali pred cerkvijo na prigrizku, jubilanti pa so se odpravili na praznično kosilo.

▣ **Majda Rusjan**
Foto: Marica Kobal

Partizanu Juriju in Kraški četi v spomin

Kjer danes stoji kočna na Trstelju, ki je bila sezidana v čast narodnemu heroju **Antonu Šibelji – Stjenki**, je med drugo svetovno vojno večkrat taborila Kraška četa. Stjenka je bil njen ustanovitelj in komandant. 19. oktobra letos je tam potekala tradicionalna počastitev junakov te enote in njenega prvega padlega borca **Emila Bizjaka – Jurija**.

Partizan Jurij iz Vrtojbe je padel 28. oktobra 1942 nad renškim zaselkom Mohorini. Pred leti so prav tam postavili obeležje, ki je hkra ti izhodišče spominskega pohoda na Trstelj. Letos se je pohodnikom nasmehnil čudovit jesenski dan, ob Stjenkovi koči pa so ga še polepšali člani Mešanega pevskega zbora Ciril Silič Vrtojba z venčkom rodoljubnih pesmi. Zapeli so pod taktirko pevovodkinje **Mojce Sirk**.

Slavnostni govornik **Radivoj Pahor** je imel pretresljiv govor, v katerega je vpletel več znanih in tudi manj znanih podatkov o junaški smrti borca Jurija in nečastnem početju fašistične soldateske z njegovim mrtvim telesom.

Jurij je bil invalid in se je s težavo prebijal skozi življenje. Bridko je občutil krivice režima, ki je Slovenecem odrekal osnovne človeške pravice, zato se je med prvimi odzval pozivu na oborožen upor. V Kraški četi so ga prepričevali, da bo težko prenašal partizansko življenje, vendar je s trmastim vztrajanjem dose-

gel, da so ga obdržali. Bil je zgleden borec, ki je pri Latnikih nad Mohorini sam zadrževal sovražne vojake, da so se soborci lahko umaknili. Po nekaterih pričevanjih je zadnje kroglo prihranil zase. Razbesneli in zelo številčni preganjalci so ves dan iskali partizanske borce od Štanjela proti zahodu in od Mirna proti vzhodu, saj so hoteli uničiti Kraško četo. Ni jim uspelo, zato pa so se znesli nad nebogljenim Jurijevim truplom, ga vozili po vaseh in ga razstavljali v opomin upornemu ljudstvu. Fašistični skrajneži so celo zahtevali, naj privedejo mater in sestro, da bi prepoznali ubitega oz. njegovo izmaličeno truplo. Zaradi grozovitega videza trupla se je temu uprli italijanski vojaški poveljnik zaporov na Kostanjevici. Truplo je nato moral identificirati Jurijev oče, omenjeni italijanski častnik pa je bil zaradi neposlušnosti že naslednji dan premeščen neznano kam.

Govornik je ob teh in podobnih primerih ugotovil (skrajšano): Čeprav je res, da so v vseh okupatorjevih formacijah tudi dobri ljudje, je treba povedati, da so bili tako Nemci kot Italijani kruti zavojevalci. O njihovem početju lahko preberemo tudi v knjigi duhovnika in vojaškega kurata v ljubljanski pokrajini Italijana Pietra Brignolija „Maša za moje ustreljene“ (Santa messa per i miei fucilati).

Tudi Mussolinijevi grozeči govori iz tistih časov veliko povedo.

Pripadnike slovenskih domobranskih enot, ovaduhov in tajnih služb, ki so zvesto služili okupatorju, pa danes njihovi ideološki dediči razglašajo za prave patriote in jim postavljajo spomenike. Zoper resnične branitelje slovenske zemlje pišejo sramotilne, lažnive pamflete in onečaščajo obeležja narodnoosvobodilnega boja. Dodajmo, da v vseh državah, kjer je bil organiziran boj proti fašizmu, uživajo gibanja odpora, priznanja in časti, čeprav so bila skromnejša in manj množična kot pri nas. Tako je tudi v sosednji Italiji.

Med govorom je vladala izjemna, spoštljiva tišina. Slišalo se je le rahlo šelestenje listja v vrhovih dreves in govornik je za hip obstal in vprašal, ali je mogoče njegovo izvajanje predolgo. Dobil je soglasen odobravajoč odgovor z željami, da nadaljuje.

V nadaljevanju je povedal (skrajšano): O domačih in mednarodnih okoliščinah odpora proti fašizmu je treba vedno znova govoriti, obujati moramo tradicijo časti in poguma in se spominjati vseh bistvenih stvari. Tudi dejstvo, da je bila naša primorska mladina moralno in motivacijsko pripravljena na spopad za osvoboditev, združitve s Slovenijo in priključitev Jugoslaviji. Ne pozabimo dolgotrajne vloge TIGRA, dejavnosti komunistov ter narodno zavednih in srčnih duhovnikov, pa tudi aktivistov OF in pogumnih staršev deklet in fantov, ki so odhajali k partizanom. Glas o partizanskih akcijah in brigadah je segel v mnoge dežele, tudi na jug Italije in v severno Afriko, in tako pripomogel k množičnemu vključevanju v prekomorske brigade, ki so od leta 1944 bistveno pripomogle k zmagi nad nacifašizmom.

Iz Kraške čete so izšli štirje narodni heroji: **Mihaela Škapin – Drina, Albert Gruden – Blisk, Ivan Sulič – Car** in **Anton Šibelja – Stjenka**. Jurij je bil njen zgleden borec, padel je častno in pogumno. 22. novembra 1942 so mu soborci pripravili komemoracijo na hri-

bu Zajčevac. Partizanski pesnik **Aleš Sorta – Prešeren** iz Manč mu je posvetil in prebral verze, ki se (po spominu soborke **Cvetke Vodopivec Svobode**) glasijo:

Tovariš Jurij, tebe tudi
je pot privedla v naše trume,
v kateri vsak življenje nudi
za svobodo svoje grude.
Kmalu pa bo prišel čas,
ko bodo fašisti bežali,
Slovenci pa svobodni postali.

Spoštujmo in varujmo našo svobodo, našo čast in ponos! Prepevajmo in poslušajmo partizanske pesmi, ki so glas ponižanih in razžaljenih, verujočih v osvoboditev in pravično borbo za človeške vrednote. Ko je utihnil aplavz, je za besedo zaprosil še 95-letni partizan Istrskega odreda **Franc Cergolj** iz Brkinov, ki biva v domu za starejše v

Renčah pri Arčonih in z neverjetno živahnostjo obudil spomine na divjanje italijanskih in nemških okupatorjev v rojstnih Brkinih, pa tudi o nezlomljivosti tamkajšnjega ljudstva. Lepo je bilo poslušati tudi to pripoved. Glas nekdanjega partizana je izzvenel kot spomin in opomin, da svoboda ni dana enkrat za vselej.

Med zaključnim nastopom pevskega zbora sta delegaciji Zveze borcev za vrednote NOB iz Vrtojbe in iz Renč v spremstvu praporščakov in veteranov vojne za Slovenijo položili venec ob spominski plošči borcem Kraške čete in njihovemu poveljniku Stjenki. Že jutraj smo venec položili tudi pri spominskem obeležju Emilu Bizjaku – Juriju na Latnikih. Sledilo je prijetno druženje ob malici in prizadevni strežbi in ponudbi oskrbnikov Stjenkove koč na Trstelju.

▣ **Miran Pahor**
Foto: **Neva Pahor**

Leto, ki se zaključuje,
je mnogim prineslo skrbi,
razočaranja in neizpolnjena pričakovanja.
Želim Vam, da bi se stvari obrnile na bolje.
Naj vam novo leto prinese boljše čase.
Vsem občankam in občanom voščim mir
in doživet Božič v družinskem krogu.
Čestitam Vam ob državnem prazniku,
Dnevu samostojnosti in enotnosti.
V letu 2015 pa Vam želim obilo veseljih in
prijetnih trenutkov, veliko sreče, uspehov,
zdravja in osebnega zadovoljstva.
Uživajte pri uresničevanju svojih želja. Pri
tem pa naj vas spremljajo pogum,
optimizem ter dobra volja.

Marko Švara

Podajmo si roke

V nedeljo, 23. novembra, je bilo v Renčah v Kulturni dvorani tako kot že nekaj let zaporedoma zelo lepo.

Društvo upokojencev Renče je ponovno strnilo vrste in sklenilo pridne roke v želji, da bi se obiskovalci prireditve čim bolj počutili, sprostiti in uživali ob ponovnem tradicionalnem novoletnem srečanju *Podajmo si roke*. Nastopali so učenci Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče in nas razveselili s svojim razigranim in prijetnim pevskim in recitatorskim nastopom. Spet so nam zaigrali na posameznih instrumentih in **Maks** ponovno je dokazal, da postaja pravi mojster harmonike. Ženski pevski zbor Vogrinke z Vogrskega je iz leta v leto boljši in prijetnejši za uho; moški bi še nekaj dodali. Zabavljачa **Edi** in **Miloša** sta nam razpotegnila mišice na obrazu in zaradi njiju bo kakšna dobrohotna gubica več okrog oči.

Pogrela nas je topla jed in nazdravili smo z odlično kapljico renških vinarjev. Poveselili smo se v družbi starih, zvestih prijateljev, predstavnikov upokojencev iz Štarancana in malokateri so ob dobri glasbi zaplesali v nov čas.

Upokojence so pozdravili tudi župan **Aleš Bucik**, predsednik Sveta krajevne skupnosti Renče **Borut Zorn** in župan pobratene občine Štarancan **Riccardo Marchesan**, ki je Društvu upokojencev podaril zanimivo

knjigo kiparja iz Tržiča Pacorja. Naj zaključim z misljo iz nagovora predsednice Društva upokojencev Renče **Zmaga Prošt**:

»Naj nas tudi v letu 2015 povezujejo dobre misli, prijaznost in dobra dela! Naj bo vsak dan sončen in srečen! Naj vam prinese vsega, kar si sami najbolj želite!«

▣ **Katjuša Žigon**
Foto: **Zmaga Prošt**

Zbor Lijak 1883 v novi sezoni

Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko, ki ga vodi **Mojca Sirk**, je v svoje 131. pevsko leto stopil dokaj zagnano. Od septembra, ko se praviloma začenja nova sezona, je pel kar na šestih prireditvah, od tega na dveh gostovanjih izven svoje občine.

Na Vogrskem je zbor prepeval ob dnevu mrtvih in na srečanju starejših faranov, v Bukovici pa upokojemcem in na pevskem srečanju Pevska vas. V Gorenjem Lokovcu je nastopil na koncertu ljudske pesmi. Posebno doživetje je bil koncert pevskih zborov v Kostanjevici na Krasu. Pripravilo ga je namreč Prosvetno društvo Kras Opatje selo, ki tako kot Kulturno-turistično društvo Vogrsko letos praznuje 110. obletnico delova-

nja. Obe društvi sta se sredi tridesetih let prejšnjega stoletja tudi pobratili in odtlej sodelujeta z izmenjavo gostovanj pri njih in drugih, predvsem pa z ohranjanjem prijateljskih vezi. Na koncertu sta poleg opajskega moškega pevskega zbora Kras in Vogrinov nastopila še moški zbor Vinograd Vrtovin in mešani zbor Cominum Komen.

Vogrinski pevci vse svoje letošnje nastope (tudi tiste iz spomladanskega dela prejšnje sezone) povezujejo z jubilejnim letom društva, ki je jeseni 1904 nastalo kot Kmetijsko bralno društvo Lijak. V nadaljevanju sezone bo zbor osrednjo pozornost namenil pripravam na revijo goriških zborov konec januarja, spomladanski reviji Primorska poje in tradicionalnemu Gotardovemu koncertu v začetku maja.

▫ Davorin Koron

Decembrski koncert Godbeniške šole Vogrsko

V veliki dvorani kulturnega doma v Bukovici sta v torek, 2. decembra, zopet odmevala otroški vrisk in smeh. Učenci Godbeniške šole Vogrsko so namreč pripravili sedaj že tradicionalni decembrski koncert.

Čeprav nas prava zima še ni obiskala, je bila dvorana okrašena s pravo zimsko idilo. Beli vrhovi gora so krasili ozadje, nad njimi so se zibale prelepe snežinke, del odra pa je bil namenjen tudi družini simpatičnih snežakov. Ko je ura odbila 18.00 je otroški živzav potihnil, dvorana se je ovila v čarobno svetlobo in poslušalci so z velikim pričakovanjem zrli na oder, kjer so nastopali mladi godbeniki. Koncert je bil glasbeno zelo razgiban, saj smo slišali skladbe različnih glasbenih zvrsti. Program so popestrile tudi zanimive pevske točke in zahtevne skladbe, ki so jih

učenci zaigrali v komornih zasedbah. Koncert je zaključil nastop šolskega orkestra. Poslušalce je prevzela toplina otroške preprostosti in vedoželjnosti. Prežeti z glasbo so doživeli nepozaben večer. Nastopajoči so znova dokazali, da se znajo na odru odlično odrezati, čeprav so radoživi in navihani. Tam njihov smeh za trenutek zamre in takrat izpod njihovih malih prstkov zazveni čudovita glasba.

S tem koncertom se je zaključilo večmesečno delo in muziciranje, ki smo ga v godbe-

niški šoli izvedli v okviru letošnjega glasbenega projekta z naslovom »Naj odmeva do gora glasba našega srca«. In ko se sedaj spominjamo trenutkov, ki smo jih ob izvedbi tega projekta in koncerta preživeli skupaj, začutimo neizmerno veselje. Veseli smo, da smo sprejeli ta izziv in s tem izkoristili priložnost, da ljubezen do glasbe, ki jo nosimo v sebi, posredujemo mlajšim rodovom.

▫ Valentina Gregorič Saksida

Glasba Godbeniške šole Vogrsko odmeva do gora

S septembrom se je začelo novo šolsko leto tudi za učence Godbeniške šole Vogrsko. Za bolj pester začetek šolskega leta in začetek priprav na že tradicionalen Miklavžev koncert v decembru je godbeniška šola organizirala glasbeni vikend, ki je bil sestavni del letošnjega glasbenega projekta z naslovom *Naj odmeva do gora glasba našega srca*.

Tako so se učenci godbeniške šole, ko so po poletnih počitnicah že dodobra ponovno ogreli instrumente in že polnili notne zvezke, v soboto, 25. oktobra, odpravili v Čepovan, kjer so preživeli tri dni, polne glasbe – nadgrajevali so znanje, igrali v šolskem orkestru, različnih zasedbah in individualno, prepevali v zboru ter muzicirali in se družili

na različne načine. Vse to jih je še bolj medsebojno povežalo in izkazalo se je, da je bila ideja o druženju na glasbenem vikendu več kot odlična!

Poudarek glasbenega vikenda je bil na pripravi šolskega orkestra in zbora na zaključni nastop in potem tudi Miklavžev koncert. Mladi godbeniki so pridno vadili in v vajah vidno uživali. Da vse ne bi bilo prenaporno, se je vsak dan poskrbelo tudi za sproščeno druženje ob igrah in celo ob poučnem lovu na zaklad. Poleg vaj so učenci ustvarjali v delavnicah in tako okrepili prijateljske vezi in spletli nove. Zaposlovala jih je tudi jutranja telovadba, skupni zabavni večeri, risanje, družabne igre ...

V Čepovanu sta tako od sobote do ponedeljka donela glasba in otroški smeh. Otroci so počitnice začeli kvalitetno, v godbeniškem duhu in predvsem proč od vsakdanjega življenja in tehnologije. Skozi vikend so na

učence budno pazili in jih usmerjali učitelji in predstavnica godbeniške šole: **Nejc Kovačič**, ki vodi šolski orkester, **Kristina Saksida**, ki je za nastop pripravila šolski zbor in najmlajše člane godbeniške šole, **Adriana Ušaj**, **Tomaž Škamperle**, **Jasna Živec** in gonilna sila godbeniške šole **Valentina Gregorič Saksida**.

Tako je vsak od sodelujočih prispeval svoj kamenček v mozaik kulturnega dogajanja. Vikend se je zaključil z nastopom, kjer so otroci zaigrali in zapeli ter s tem staršem in ostalim poslušalcem v gasilskem domu v Čepovanu dokazali, da njihovo skupno glasbeno ustvarjanje iz srca lahko zares odmeva do gora. Glasbeni projekt se bo zaključil na odru velike dvorane v Bukovici, kjer bo Godbeniška šola Vogrsko poslušalcem popešala večer z že tradicionalnim Miklavževim koncertom.

▣ Jasna Živec

Pihalni orkester Vogrsko
vabi na božično-novoletni koncert,
ki bo 26. decembra ob 18. uri v dvorani v Bukovici.

Lepo vabljeni!

PO Vogrsko
KTĐ Vogrsko

Vasja Klavora predstavil knjigo Fajtji hrib

Po Gregorčičevi poti letos že petič

Delo, eden osrednjih slovenskih časnikov, je nekaj dni pred letošnjim pohodom po Gregorčičevi poti prineslo bralcem simpatično predstavitev in povabilo. Veseli smo bili povzetka iz naše zgibanke, kjer obiskovalce prijazno vabimo »v bližino enega najzlahtnejših poetov slovenske dežele«. O pohodu je na vidnem mestu obveščal Primorski dnevnik iz Trsta oz. Gorice, tokrat pa smo se posebej razveselili zelo opazne in s fotografijami opremljene informacije o Gregorčičevi poti v oddaji Na lepše na Televiziji Slovenija.

V Društvu za kulturo, turizem in razvoj Renče in Društvu Gradiškovci smo zadovoljni z udeležbo in potekom sedaj že tradicionalne prireditve. Pridružujejo se nam pohodniki in ljubitelji Gregorčičeve poezije iz raznih

krajev Slovenije in zamejstva. Odgovorni v naših dveh krajevnih skupnostih in na Občini Renče-Vogrsko in MO Nova Gorica pa nam stojijo ob strani, podpirajo pobude in nam pomagajo. Vsem iskrena hvala.

Učna pot, namenjena vsem, predvsem pa mladim

Gregorčičeva pot, ki jo skupaj oblikujemo Renškovci in Gradiškovci, obhaja že majhen jubilej – po njej smo se organizirano sprehodili že petič! Res nam je enkrat vreme nekoliko zagodlo, a letošnje moko poletje se je vendarle prevesilo v nekaj toplih in sončnih jesenskih dni ter nam ob pohodu podarilo sijajno, s soncem ožarjeno naravo in čudovito okolje njenih barvnih odtenkov. Veseli smo, da nas je z obiskom počastil tudi **Riccardo Marchesan**, novoizvoljeni župan pobratene občine Štarancan. Sprejela sta ga podžupan naše občine **Radovan Rusjan** in predsednik Sveta KS Renče **Borut Zorn**, saj se župan **Aleš Bucik** tokrat prvič žal ni mo-

gel udeležiti pohoda.

Ob Gregorčičevi poti je osem informacijskih tabel, postavljenih tudi kot namig, da gre za učno pot, ki naj bo v prvi vrsti namenjena naši mladini. **Boris Arčon**, nepogrešljivi vodja pohoda, te razsežnosti projekta ne pozabi omeniti tudi ob zanimivih postajah. Od Renč vodi pot skozi Arčone čez Rabatovec z oljko, ki jo je ob pripravi in pomoči domačinov (**Franko Arčon** s prijatelji) ob prvem pohodu posadil tržaški pesnik **Boris Pangerc**. Mimo bližnjih stalnih poslikav naših ljubiteljskih slikark se sprehodimo do Gradišča s »farožem« in cerkvijo, kjer je (v njej in pred njo) Gregorčič maševal, nato obiščemo pesnikov Hrib (Kulturni dom), lahko pa se podamo še nekoliko bolj proti vzhodu, v zavetje »njegovoga« hrasta.

Na Gradišču je vedno lepo

Zbrane udeležence pohoda po Gregorčičevi spominski in sprehajalni poti sva ob prvi informacijski tabli v Renčah pozdravila predsednik Sveta KS Borut Zorn in **Vesna Pahor**,

predsednica Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče, nato pa smo se odpravili skozi Lukežiče do Oševljeka na Gradišče. Tja se je pesnik leta 1882 preselil v upanju, da mu bo uspelo živeti in ustvarjati, kakor si je želel. Žal se je zgodilo drugače. Na Gradišču, kjer je bival enaindvajset let, mu je ustvarjalna moč nihala in usihala, a je kljub vsemu temu in delu na kmetiji (imenoval se je kmet – poet) ustvaril vrsto izjemno vrednih pesnitev in prevodov. Na Gradišču je tudi dočkal izid svoje prve in najboljše pesniške zbirke – Poezije (1882).

Na Gradišču smo se ustavili pred Kulturnim domom s spominskim parkom slikarju Tomincu in pesniku Gregorčiču. Pričakali so nas vedno prijazni domačini z njihovo znamenito frtaljo ter učenci in učitelji renške osnovne šole, ki so se pridružili pohodu in pod vodstvom učiteljice **Nataše Domazet** s pevskim nastopom prispevali k prireditvi. Simpatično so se predstavili še otroci skupine Gradiški slavčki in člani plesne skupine Tandem, **Melanija Kerševan**, ki že od vsega začetka dejavno sodeluje pri projektu Poti, pa je predstavila zanimivo Merharjevo

prepesnitev Gregorčičeve pesmi Soči. Pohodnike je pozdravila tudi **Tina Krog**, predsednica Društva Gradiškovci, ogledali pa smo si tudi središče vasi z znamenito ploščo v spomin pesniku, vzdano na pročelje nekdanjega »faroža«.

Imenitna prireditev v renški Kulturni dvorani

Udeležence letošnjega pohoda, ki so se jim pridružili tudi drugi domačini, so v renški Kulturni dvorani pričakali pevci Moškega pevskega zbora Provox in pisatelj ter nek-

danji spoštovani kirurg in poslanec Državnega zbora, mag. **Vasja Klavora**. Ker letos mineva sto let od začetka »velike vojske« (1914–1918) in znamenite soške fronte, ki jo je z izjemno senzibilnostjo zaslutil poet Gregorčič, smo druženje namenili predstavitvi Klavorove knjige Fajti hrib (izdala jo je celjska Mohorjeva družba), ki mu domačini sicer rečemo Fajtov hrib. Znano je, da je bil tudi ta hrib nad Renčami eno od krutih bojišč soške fronte, ki jih je prav Vasja Klavora natančno, zanimivo in zgodovinsko korektno opisal v petih zajetnih knjigah. Z izbranimi, tematsko domišljenimi besedami je razgovor s pisateljem uvedel in izpeljal novinar, domačin **Edi Prošt**, pevci pa so pod taktirko **Mateja Petejana** zapeli nekaj pesmi, ki so nas popeljale v čas prve svetovne vojne in njenih tragičnih zgodb – od zlih znamenj na nebu skozi pretresljivo usodo slovenskih fantov v Doberdolu do strahotnih spopadov, junaških dejanj in nesmiselnih smrti na Škabrijelu ...

□ Vesna in Neva Pahor
Foto: Bogo Rusjan

Predavanje v času martinovanj

Takoj po najlepšem prazniku vinogradnikov in vinarjev – martinovanju je Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga organiziralo predavanje in pogovor na temo, ki prisodi temu času. S svojim bogatim vedenjem in znanjem so sodelovale strokovnjakinje Kmetijsko-gozdarskega zavoda Nova Gorica, agronominje **Andreja Škvarč**, **Tamara Rusjan** in **Mojca Mavrič Štrukelj**.

Uvodoma je Andreja Škvarč spregovorila o vipavskem rojaku, strokovnjaku več področij, najbolj pa znanem po zapisih o vinarstvu in vinogradništvu **Matiji Vertovcu**.

Mojca Mavrič Štrukelj, specialistka za vinogradništvo, je predstavila stanje v Vipavski dolini in se še posebej dotaknila

problema, ki pesti celotno slovensko in tudi naše vipavsko vinogradništvo. Vinogradi se namreč ne obnavljajo in to utegne v prihodnje ogroziti panogo, ki ima ob gospodarskem tudi turističen pomen.

Tamara Rusjan, specialistka za vinarstvo, je spregovorila

o letošnji letini, ki ji vremenske razmere niso bile najbolj naklonjene. Potrebno bo trdo delo v kletih, vendar pa bo vince sveže in z manj alkohola, kar je v skladu s sodobnimi trendi.

Okrogle mize, ki jo je vodila **Ingrid Kašca Bucik**, se je udeležilo veliko število obiskovalcev, kar priča o tem, da so tovrstne teme zanimive za širši krog. Stekla je tudi zanimiva razprava, strokovnjakinje so odgovarjale na vprašanja sodelujočih in večer je minil v strokovno prijetnem vzdušju.

□ Ingrid Kašca Bucik
Foto: Bogo Rusjan

Domača salama kot kulturna dediščina kolin

Konec novembra je Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče organiziralo predavanje na temo kolin. Univ. dipl. ing. živilske tehnologije **Cvetko Dominko** in dr. vet. Med. **Adam Stibilj** sta predavala pravilno prakso izdelovanja salam. Predavanje je priprava na šesto Renško šelamijado, ki bo potekala marca 2015.

S pričetkom zime nastopi tudi čas domačih kolin. Na našem koncu Vipavske doline mikroklimatski pogoji in tradicionalni postopki izdelave omogočajo pridelavo salame, katera predstavlja pravo delicijo med mesninami.

Tudi v Renčah in širši okolici je kar nekaj ljubiteljev, ki ohranjajo to stoletno tradicijo izdelave domače salame. Bilo bi lepo, če bi si kot taka pridobila tudi pozornost lokalne skupnosti. Mislim, da bi nas dostojno predstavljala širom domovine in tujine.

Način izdelave se že stoletja prenaša iz roda v rod. Izdeluje se iz mesa prašičev, rejnih prav v ta namen. Recepture so prava družinska vrednota, ki se skrbno ohranja in prenaša naprej. Sušenje in zorenje potekata pod budnim nadzorom gospodarja v kletih, kjer po več mesecih zorenja v objemu plemenitih plesni dozori v vrhunsko kulinarčno mojstrovino.

V namen ohranjanja te tradicije je bil izpeljan nedavni »pogovor o tradicionalnih postopkih izdelave domače salame«.

□ Inž. živilske tehnologije **Cvetko Dominko**
Foto: Vesna Pahor

Čas, ko zvezda se utrne,
stare vse poti zagrne,
nove z upi tlakovane
vir so sreče nasmejane.
Čim več nasmejanih dni
v letu 2015!

Veseli božič in srečno novo leto 2015!

Predsednik sveta KS Bukovica-Volčja
Draga Dušan Nemeč

Gurmanska Istra – zgodba o tartufih

Hum - ura že dolgo stoji

Razgledi z Motovuna

Renški upokojenci smo si za slovo od letošnjih skupnih popotovanj izbrali še enkrat Istro, tokrat manj poznano, na hrvaški strani. Ker je bilo to na začetku oktobra, ko se začne sezona velikega »lova« na tartufe, se je naš izlet poimenoval v gurmanskega.

Te dragocene gomolje glive, ki rastejo v tleh po istrskih listnatih gozdovih, smo lahko spoznali po videzu, vonju, okusu, izvedeli pa smo tudi, da so dragi ... in kako jih iščejo s pomočjo posebej izšolanih psov. Gurmanstvo pa smo zganjali tudi drugod po Istri ...

Začeli smo še v slovenski Istri v Škofijah, kjer smo obiskali eno večjih oljarn, seveda z obvezno torkljo – stiskalnico oljk, in spoznali ves postopek od obiranja do distribucije oljčnih olj. Izvedeli smo tudi vse o tem, kakšno olje

Tartufki, tartufi, TARTUF

je kakovostno in zakaj so ravno naša istrska oljčna olja najboljša na svetu. In zato so menda lahko naša vrhunska biološka oljčna olja tudi draga. Poleg letošnjega oljčnega olja smo v Škofijah podgustirali še nekaj vina, da je hitreje minila pot do osrednje, skoraj celinske Istre. Ta nam je manj znana, ker hodimo skozi te kraje »na morje«, toda na tem izletu smo spoznali, da je tudi notranji del Istre zanimiv in nekaj posebnega.

V Livadah, to je kraj blizu bolj znanega Motovuna, smo obiskali eno prvih letošnjih prireditelj, ki se sučejo okoli tartufov. To je »Sejem tartufov«, ki je v središču Livad pripravljen v velikem šotoru in okoli njega. Gre za razstavo

in promocijsko prodajo belih in še dragocenejših črnih tartufov, kuharske demonstracije in razstavo (in prodajo) istrskih jedi, razstavo in degustacije tamkajšnjih vin, vseh mogočih domačih pridelkov in izdelkov – nekaj je prav zanimivih in originalnih. Del izleta so bili tudi obvezni fuži s tartufi in žlahtno kapljico. Ko smo se odpravljali naprej, smo imeli še dolgo polne nosove vonjav po tartufih, Livade pa so se nam izkazale kot kraj, kjer so iz nič naredili dogodek, v katerem sodelujejo menda skoraj vsi krajanji in predvsem jim od tega kane tudi kakšna kuna. Kakšne bogatije tam pač ni videti.

Motovun je staro turistično mestece z zanimivo lego na vrhu vzpetine nad dolino Mirne, v zadnjem času še najbolj znano po glamurnem (po imenih obiskovalcev in udeležencev festivala) filmskem festivalu. Do mesta vozijo turiste od vzhodja grička z avtobusi, je pa res slikovito, z dobro ohranjenim obzidjem obdano mestece. Mestno jedro je zaokroženo s t. i. komunalno palačo in baročno cerkvijo sv. Stjepana, ozke uličice pa poživljajo manjše trgovinice in lokalčki, kjer se domačini trudijo okoli gostov. Razgledi z obzidja so enkratni, čeprav smo najbrž zaradi zamegljenosti pogrešali pogled do morja. Bolj ga je slutiti kot videti.

Pohvalimo se lahko še z obiskom najmanjšega mesta na svetu – Huma. Do njega se pride po Aleji glagoljašev. To je sicer običajna cesta, vendar so ob njej

umetniške skulpture, ki potnika opominjajo na glagolico, najstarejšo slovansko pisavo, vezano še na misijonarja Cirila in Metoda. Glagolica se je najdlje zadržala prav v Istri, celo do začetka 20. stoletja so tod molili in peli iz knjig, pisanih v glagolici. Hum je bil eden od krajev, kjer je bilo glagoljaštvo

najtrdnjše. Danes je Hum le še skupina ruševin, naslonjenih ena na drugo. Nekatere so obnovljene toliko, da dajejo videz bivalnosti, v najbolj trdni pa je moč priti celo do pijače in jedače. Je pa sprehod po mestu, ki je bilo bojda še pred dvesto leti polno duhovnosti in življenja, prav s tem spominskim spremstvom zelo zanimiv. Eno od poslopij je bilo nekoč menda celo učilna.

Gurmansko smo naš izlet zaokrožili v bližini Vižnjana, v eni večjih pršutarn. Pokazali so nam vse faze zorenja njihovih izdelkov, ki pa niso samo pršuti. Proizvodnja je sicer manj računalniško nadzirana kot smo to doživeli lani v eni bližnjih italijanskih »tovarn pršuta«, je pa seveda takšne količine kosov kralja živali – prašiča, tvegano obešati po kletih in čakati, da bo »za pojest«. Moram priznati, da se mi je njihova panceta »šaldu dopadla«, vsem računalnikom navkljub.

Potem smo se z gurmanskega izleta vrnili domov po isti poti, ob poti zgodovinske Parenzane. Ta ozkotirna železniška proga je v letih od 1902 do 1935 povezovala Trst s Porečem in s potniki prevažala še sol iz Pirana in Sečovelj, oljčno olje iz osrednje Istre, sadje, zelenjavo, istrski marmor, apno, drva, moko in vino. Povezovala je ljudi in danes kraji ob njej spet oživljajo. Nekaj tega je podoživel tudi naš, sicer bolj gurmanski izlet.

Edi Prošt
Foto: Edi Prošt

Ponudba Livade

Ko v stiski nisi sam in nisi prezrt

Upokojenci župnijske karitas Vogrsko

ŽUPNIJSKA KARITAS VOGRSKO JE NA PODROČJU DOBRODELNOSTI PRISOTNA ŽE VEČ KOT 20 LET

Župnijska karitas Vogrsko deluje na področju dobrotelčnosti že več kot dvajset let, na kar smo župljani zelo ponosni. Njena prva in dolgoletna voditeljica Damijana Furlan je bila vodja Karitas skoraj 15 let in se spominja številnih aktivnosti, ki so zaznamovale njen začetek delovanja. Prav tako smo že od vsega začetka vključeni v program Goriške območne karitas (GOK), od koder dobivamo smernice za delovanje, prostovoljci

prejemamo spodbude in strokovne nasvete, vključeni smo v izobraževanja in tako deležni potrebnih znanj, strokovne in duhovne podpore.

Preko GOK sodelujemo v skupnih akcijah, ki so pogosto organizirane za ves slovenski prostor, večkrat pa tudi za odpravo človeških stisk v svetu. Goriška območna karitas v svojem širšem delovanju izvaja tudi različne programe pomoči zasvojenim in njihovim svojcem, preventivne programe za otroke in mladino. V programu pomoči ob naravnih in drugih nesrečah se je tudi v naši župniji v preteklosti posebej pokazala skrb za človeške stiske, programu medgeneracijske skrbi za starejše, invalidne in bolne pa v naši župniji skušamo posvetiti vedno večjo pozornost.

V duhu letošnjega gesla »V družini sem doma« želimo opozoriti na številne stiske družine, ki niso samo materialne. Poleg brezposelnosti, premajhnih dohodkov in slabih materialnih pogojev za življenje tarje družine tudi druge stiske, povezane z duševnim in telesnim zdravjem, poklicno preobremenjenostjo staršev, osamljenostjo otrok in starejših, zasvojenostjo in nasiljem. Nobena skupnost, niti nobena družina, ni popolna in idilična. Družina je v osnovi nje-nega poslanstva ljubeča, spoštljiva, vzgojna in ustvarjalna. Ravno v njej se razvijajo in živijo prvinske oblike solidarnosti, ki se še posebej kažejo v skrbi za otroke, invalidne, bolne in starejše.

Karitas na stiske družin odgovarja s programi materialne pomoči, ki jih oblikujemo v župniji z nabirkami in zbiranjem hrane in sanitetnega materiala. V začetku letošnjega leta so se vključili otroci šole in vrtca na Vogrskem, ki so vse do konca šolskega leta redno zbirali materialna sredstva. Navdušili so nas s svojo dobrotelčnostjo. Veseli smo, da so starši in šola otrokom ponudili priložnost

pridobiti dragocene izkušnje, pa tudi sporočilo, kako biti koristen v družbi.

Da bi mogli čim več pomagati potrebnim, smo v GOK, kamor smo se aktivno vključili tudi prostovoljci z Vogrskega, že leta 2013 prvič organizirali dobrotelčni koncert Goriška dlan. Tudi s pomočjo tega izkupička je leta 2013 na Goriškem prejelo pomoč 529 družin in 250 posameznikov. V različne programe pomoči je bilo vključenih kar 1.234 otrok.

10. oktobra 2014 so obiskovalci – darovalci že drugič napolnili športno dvorano osnovne šole Milojke Štrukelj. V uvodnem pozdravu predsednika GOK g. **Cvetka Valiča** je bilo zaznati polno sočutja do pomoči potrebnih in to doma in po svetu. Dotaknil se je strahot vojnih in drugih spopadov na Bližnjem vzhodu, v Ukrajini in nekaterih področjih Afrike. Zahvalil se je nastopajočim za umetniške stvaritve, prisotnim v dvorani, vsem dobrotnikom Karitas in opogumljal: »Če se včasih počutimo nemočni ob krivicah in revščini, se spomnimo Matere Terezije, ki je na pripombo novinarja, da je njeno delo z revnimi pravzaprav neznančno z ozirom na vse reveže, odgovorila: 'Kako šteješ, da prideš do 1000? Tako, da začneš z 1, 2, 3.'« Poslanstva Karitas ne delaš sam, to lahko uresničiš le z drugimi in za druge: z osebnim odnosom, prijazno besedo, stiskom roke, nasmehom, drobno mislijo ali skromnim poklonom. Tako nekajkrat na leto, žal vedno premalokrat, prostovoljke namenimo čas za obisk in simbolično obdaritev bolnih in ostarelih v župniji. Obiskujemo jih na njihovem domu, v Domu upokojencev na Gradišču, kjer skupaj z njimi sodelujemo pri sv. maši. Prav bolehnim in ostarelim je bilo namenjeno tudi župnijsko srečanje, ki je bilo v nedeljo, 19. oktobra 2014. Pričelo se je s sv. mašo ki jo je daroval naš župnik g. Cvetko Valič. Sledil je prejem zakramenta bolniškega maziljenja in nato medsebojno druženje v veroučni učilnici. Za veselo razpoloženje je poskrbel Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko. Ob klepetu in prigrizku je čas še prehitro minil.

Hvala vsem, ki darujete svoj čas, sodelujete v skladišču pri zbiranju, pospravljanju in pri delitvi oblačil, pomagate pri zbiranju hrane in denarnih sredstev, pomagate pri prireditvah s pecivom, druženjem, pesmijo in pomagate še na druge številne in izvirne načine.

Ljudem v stiski, starejšim, bolnim, invalidom in ljudem nasploh s svojimi dejanji sporočamo, da niso sami in da niso prezrti.

Tea Leban

Ob bližajočih božičnih in novoletnih praznikih bomo drug drugemu izrekli mnogo iskrenih voščil in izpolnitev vseh dobrih želja. Vsebinsko nas božič nagovarja z dogodkom Jezusovega rojstva in s tem poudarja, kako zelo Bog ceni človeško življenje, bolj kot sam človek. In to življenje nam želi s prepevanjem angelov o miru na zemlji. Medsebojno novoletno voščilo je tudi namenjeno našemu življenju ali bolje našemu zdravju, uspehu, zadovoljstvu... Vsa ta izražena voščila sicer niso zagotovilo, da se bodo tudi vsa uresničila, so pa dobrodošla, ker nam dvigajo duha in krepijo voljo, da tudi v letu, ki prihaja skušamo narediti čim več dobrega za sebe in skupnost, ki ji pripadamo.

Vojko Žakelj
Župnik v Bukovici

Zaključek leta Društva upokojencev Bukovica–Volčja Draga

Vsakega leta je enkrat konec. Člani Društva upokojencev Bukovica–Volčja Draga smo sklenili, da našega dela ne zaključimo dobesedno v letu 2014, a kljub temu smo se zbrali 28. novembra v kletnih prostorih Kulturnega doma v Bukovici, kjer je mešani pevski zbor pod vodstvom naše nove zborovodkinje **Barbare Šinigoj** odpel nekaj pesmi. Barbara je naš zbor pomladila in med nas vnesla tako pozitivno energijo, da nam je prav lepo.

V letu 2014 smo bili kar dejavni, saj smo prisostvovali skoraj pri vseh dogodkih v naši krajevni skupnosti. Organizirali smo niz predavanj, delavnic, srečanj in razstav. S pevskim zborom smo sodelovali pri vseh prireditvah:

za občinski praznik, na srečanju pevskih zborov naše občine, na reviji Primorska poje v Cerknem, na reviji upokojenskih pevskih zborov Severne Primorske v Bukovici (kjer smo bili tudi soorganizatorji), na Pevski vasi, martinovanju, krajevnem prazniku, odprtju novega pločnika in še in še.

Pohvalili bi tudi športno sekcijo, in sicer balinarje in škuljače. V tem letu se lahko pohvalijo z različnimi dosežki in pokali na raznih tekmovanjih. Pridružite se jim, veseli bodo vsakega novega člana.

Prve rezultate je na področju kulinarike že pokazala nova sekcija »za ohranjanje naše kulturne dediščine«. Kuhinja naših non se je odlično prirejela in postaja tradicionalna. Naše pridne članice so polne novih idej in so prisotne ob vsakem večjem dogodku v naši krajevni skupnosti. Vabimo tudi vas, da prispevate razne kuharske recepte in nasvete. Dobrodošle, gospodinje!

Tudi letos, kot vsa prejšnja leta, nismo pozabili na naše najstarejše člane in tudi nečlane

društva. S praktičnim darilcem jih obiščemo na njihovih domovih in v domovih za starejše občane.

Letos smo podelili priznanja našim zvestim dolgoletnim članicam: gospa **Zmaga Velušček** – za 20-letno delo na področju telesne kulture; gospa **Marija Makuc** in gospa **Bernarda Blaško** – za požrtvovalno delo pri upravnem odboru.

Želimo si, da bi v letu 2015 bili še boljši!

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Ljubljena generacija moja

Med nami je tlela želja, da bi se ponovno srečali letniki 1949. Uspelo

nam je, 14. novembra smo se dobili pri Tatjani in Stojanu v Lamovem. Pristrčno snidenje, odlična gostiteljica, dobra hrana in pijača. Ja, kdo si bi želel še kaj boljšega?

Za prijetno vzdušje so poskrbeli naši glasbeni navdušenci: Davorin s kitaro, Mirko in Alma s harmoniko, Bogdan s trobento in seveda tudi mi pevci. Obujali smo spomine, se spomnili tudi naših preminulih: Varje, Jožice in Ladkota. Ogledovali smo si fotogra-

fije in zraven komentirali, kakšni smo bili v prvem razredu. Nekaj nas je, ki nismo odrasli v Bukovici ali Volčji Dragi, vendar smo veseli in srečni, da so nas tako lepo sprejeli v njihovo sredino.

Ob slovesu smo si obljubili, da se moramo srečevati pogosteje, ne samo na pet let, saj čas beži ... Le kam se mu mudi?

Renata Tischer
Foto: Silvan Košuta

Hiša pravih srečanj Renče se razvija tudi v barviti je

Odlični novi okusi

Para aprender español

Marinka razloži in pokaže

Pozorno poslušamo gospo Malči

HIŠA je že šesto leto zapored (od maja 2009) prostor za druženje, prijateljevanje, neformalno vseživljenjsko učenje, delo, medsebojno pomoč in samopomoč, medgeneracijsko povezovanje in sodelovanje, vzgojo za dobre medosebne odnose, svetovanje, informiranje, zabavo in sprostitvev. Vse dejavnosti, ki jih organiziramo, so zasnovane v skladu s potrebami, interesi in željami sodelujočih. Vanjo lahko vstopi, kdor želi in je pripravljen nekaj narediti zase skupaj z drugimi. Posebej smo veseli tistih ljudi, ki kot prostovoljci prevzemajo vodenje oz. mentorstvo posameznih dejavnosti.

Krajevno medgeneracijsko središče Hiša pravih srečanj je sodoben socialnovarstveni program, ki smo ga zasnovali v Društvu upokojencev Renče. Poteka v skladu s strokovnimi zahtevami (pridobili smo verifikacijo Socialne zbornice Slovenije), izvajamo ga pretežno s prostovoljskim delom v dobrobit širše skupnosti. Gre za model uspešnega socialnega povezovanja in vključevanja prebivalcev celotne lokalne skupnosti brez staro-

stnih omejitev, ki se je uveljavil v različnih krajih naše domovine in v zadnjem času tudi na Goriškem. Razvoj tovrstnih programov podpira Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva RS za obdobje 2013–2020. Predvideno je, da bo v tem času nastala mreža 15 regijskih medgeneracijskih središč, ki bodo finančno podprta s sredstvi Ministrstva za delo, družino, socialno varstvo in enake možnosti ter s sredstvi evropskih socialnih skladov.

Pogovor v francoščini

V HIŠI vseskozi organiziramo različne dejavnosti, v katerih tri generacije izmenjujemo in bogatimo svoja znanja, izkušnje, spretnosti in veščine. V jesenskih mesecih obiskuje različne skupinske dejavnosti 142 udeležencev (nekateri dve ali več). V gibalno-rekreativnih programih za zdravo življenje prevladujejo starejši, prav tako pri predavanjih in drugih vsebinah informativne narave. Učenje tujih jezikov, ustvarjalne delavnice pritegnejo mlado in srednjo generacijo. Tako si iz dneva v dan (pogosto tudi ob sobotah) podajamo

kljuko hiše, preurejamo in prirejamo prostor za delo, udeleženci in prostovoljci-mentorji. Naša sodelavka **Nevenka Faganeli** beleži dogajanje, obvešča, opominja in postreže čaj ali kavo, kadar družina po končani dejavnosti posesti v prijateljskem klepetu.

Utrinki naših jesenskih srečevanj

Skupina pohodnikov s palicami vadi nordijsko hojo vsak ponedeljek po poteh ob Lijaku pod vodstvom **Jelice Turel**. Novinci so še vedno dobrodošli, pravijo, da bodo prilagodili tempo.

Jutranja vadba za starejše je magnet za 25 starejših, ki se enkrat na teden v treh skupinah posvetimo razgibavanju svojega telesa. Mentorici sta **Emica Arčon** in **Janka Pahor**. Po enournih vadbi začutimo svoje telo, se ogrejemo, nasmejimo v nov dan.

Kakšni so zdravilni učinki in kako pripravimo tinkturo in kako mazilo iz divjega kosta-

Brenkamo

Naše račke

Mavrična slikarska družina

Nekoč bomo »band«

Sočna torta vabi

nja, nam je pojasnila **Magda Dobrila**. Obe, v delavnici pripravljene, domači zdravili s pridom nanašamo na utrujene, razbolele noge. Naši medgeneracijski skupini klekljaric se je pridružilo troje deklic. Kako lepo je, ko staknejo glave in strmijo v bule ter rožljajo s kleklji – mentorica gospa **Jelka Likar** in njene učenke. Tudi gospa Darja je posebej prijazna starejša prijateljica mladih. V šiviljski popravljalnici pod vodstvom **Martine Čotar** je tekla beseda o popravilu in krojenju hlač. Majhne skrivnosti šiviljstva bomo še odkrivali v nadaljnjih srečanjih. V likovni delavnici, ki jo je vodila **Marinka Gatnik**, se je zbralo kar 15 umetniških duš, starih od 5 do 70 let. Ustvarjali so miniaturne sličice, ki bodo krasile noveletne voščilnice za naše najstarejše člane. Spoznavanje novih likovnih postopkov, domiselnost in izvirnost ... Kako so »not padli«, presenetili sami sebe. Uspelo so bučne juhe za vse okuse. Vse smo postrgali iz kozic in z brbončicami prepoznali razlike v okusih med štajersko bučno juho **Lučjane Martinuč**, juho z dodatkom

komarčka – mojster **Marko Prošt**, in bučno juho po receptu iz 16. stoletja (čarala je **Zmaga**). Za predjed pa sladica iz buč, orehov in medu, prosto po **Dariju Corteseju**. Najmlajši so spoznavali instrumente v glasbeni delavnici pod vodstvom **Matevža Furlana**. Zapeli in zaigrali so ob spremljavi kitare na boben in male instrumente. Pesem o račkah jih je popeljala k pravljici o treh račkah in izdelavi račk iz papirnatih rolic. Daleč na sever Francije sta nas popeljali prostovoljki **Marie in Farida**, ko sta predstavljali pokrajino, socialno okolje in kulturne posebnosti svojega domačega kraja. Spekli sta tudi znamenito »Tarte tatin« – na poseben način: s karameliziranjem sladkorja pripravljena jabolčna pita. Mi smo jim predstavili dejavnost našega društva in programa Starejši za starejše in Hiša pravih srečanj. Navdušene so bile nad vrtnicami burbonkami, ki jih je s sliko in v francoščini predstavil **Edi Prošt**. Sredi oktobra smo gostili upokojeno sodnico gospo **Malči Jug Lah**. Preprosto in razumljivo nam je predstavila možne načine razdelitve premoženja za časa življenja. Kar nekaj tehtnih vprašanj in pomislekov, kako se stvari v praksi lotiti, je bilo med dvajsetimi poslušalci. Poseben dogodek letošnje jeseni je bil začetek tečaja španščine, ki ga vodi mlada **Maša Lancner**. Pripravila je priručnik za začetno učenje, vsi so zadovoljni in pravijo, da jim dobro gre v pisani skupini dijakov, zaposlenih in upokojencev.

Barvita voščila

Tudi december prinaša poleg utečenih dejavnosti zanimive in nove vsebine. Dišalo bo po noveletnem pecivu, gnetli bomo glino, prisluhnili zanimivim predavanjem, se povešeli in pospremili staro leto v zgodovino ter delili nove ideje, zamisli za nova srečanja ljudi vseh starosti.

Hvala vsem vam, ki ste s svojo prisotnostjo obarvali hišo v sončne barve in soustvarjali sožitje generacij. Hiša vas pričakuje in potrebuje!

□ **Zmaga Prošt**
 □ **Foto: Zmaga Prošt**

Čipke za spomin

Sodelovanje s starši v skupini Čebele

Pred nami so zadnji dnevi leta in praznični trenutki. Nekateri se jih veselimo, drugi bojimo, smo polni pričakovanj ali ravnodušni, nekateri želimo biti sami, nekateri v družbi ... V dneh, ki jim pravimo »veseli december« in se končajo z začetkom nečesa novega.

Najpogostejše besede, izrečene ob srečanjih, so izražene v voščilih in željah: »Lepe praznike«, »Vesele praznike«, »Srečno«, »Sreče in zdravja« ... Za nekatere ljudi hranimo bolj osebna sporočila. Brskamo po knjigah in internetu, ker jim želimo sporočiti nekaj posebnega, izvirnega. Toliko lepih želja in voščil si izrečemo. Zakaj se ne uresničijo?

Kadar si nečesa res želiš, stremi vse stvarstvo k temu, da bi se ti sanje uresničile. (Paolo Coelho). Se Paolo Coelho moti ali so naša voščila morda izrečena ali slišana kar tako, mimogrede, ker je to v navadi, ker imamo take običaje?

»Ceremonije so potrebne,« je rekla lisica Malemu Princu. Mali Princ nas uči, kako sporočati in slišati, da ... »besede ne bodo izvir nespornostim.« (Antoine de Saint-Exupery, Mali princ). Uči nas govoriti in poslušati z otroško iskrenostjo, nepreračunljivo, ne kar tako, iz navade. Uči nas sprejemati življenje z radovednostjo, občudovanjem, sprejemati življenje pristno, tako kot nam je dano, ne tako, kot bi ga želeli vsiliti sebi in drugim po egoističnih predstavah, kaj je dobro za nas in našo okolico. Življenje, ki ga ne moremo kupiti v trgovini ... Mali Princ je, kot je sam rekel, prišel na svet iskati ljudi. Mu bomo omogočili, da bo v nas odkril ljudi?

Ob prihajajočih praznikih želim nam vsem, da bi Mali Princ v nas našel ljudi v pravem pomenu besede. Ljudi, ki znajo spoštovati, biti strpni, solidarni, sposobni pristnega otroškega veselja, ljudi, ki znajo slišati želje in jih tudi uresničevati, ljudi, pri katerih besede niso izvir nespornostim, ljudi, ki ne postavljajo na prvo mesto sebe, ampak se dajejo na razpolago za skupno dobro nas vseh.

Ravnatelj šole
Bogomir Furlan

V vrtcu Bukovica je ena od oblik sodelovanja s starši predstavitev njihovih poklicev ali zanimivih hobijev, ki jih imajo. V skupini Čebele se je na povabilo odzvalo kar nekaj staršev, med njimi tudi Nikolinin oče Dalibor Antič.

Ponudil se je, da nam predstavi poklic strojevodje na vlak. Konec meseca maja nas je razveselil z brezplačnim izletom z vlakom od Volčje Drage do Štanjela. Na železniški postaji sta nas pričakala z ženo Mikico, ki se je prijazno ponudila za pomoč kot spremljevalka. Oče Dalibor nas je pred prihodom vlaka seznanil s pravili, ki veljajo v železniškem prometu. Z različnimi piski na piščalko in kretnjami rok nam je predstavil zvočne simbole, ki jih uporabljajo in upoštevajo strojevodje. Vlak je pripeljal, vstopili smo in imeli prvi vagonček za strojevodjevo kabino čisto zase. Otroci so se posedli na sedeže, takoj so opazili, da ni varnostnih pasov. Navdušeni so bili nad razgledom, ki se je ponujal skozi okna. Da se je oče Dalibor lahko posvečal otrokom, je imel prost dan, na katerega se je dobro pri-

pravil. Seznanil nas je z veliko zanimivostmi, med drugim tudi, da nas čaka najvišji vzpon, ki ga vlak prevozi v Sloveniji. Otroci so bili navdušeni nad vožnjo skozi predore. Obiskal nas je tudi sprevodnik. Višek veselja pa nam je oče pripravil, ko je otroke popeljal v strojevodjevo kabino, kjer so se za kratek čas počutili kot pravi strojevodje. Ko smo prispeli do Štanjela, smo na železniški postaji pojedli malico, ki smo jo imeli s seboj. Prometnik nam je prijazno razkazal pisarno s številnimi lučkami in drugimi napravami, ki so potrebne, da vlaki vozijo varno. Otroci so si lahko naredili prometnikovo kapo in mahali z loparčkom. Oče Dalibor nam je pripravil še eno presenečenje. Naprej od železniške postaje nas je čakala stara parna lokomotiva, o kateri smo izvedeli veliko zanimivosti. Prišel je čas za odhod. Spet smo vstopili na vlak in se odpeljali proti Volčji Dragi. Naši mali potniki so bili navdušeni in najraje ne bi izstopili, saj se je večina otrok prvič peljala z vlakom. Očetu Daliboru in Slovenskim železnicam se najlepše zahvaljujemo za ta poučen in nepozaben dan, ki je otrokom približal železniški promet.

Ob tej priložnosti bi se iskreno zahvalili tudi ostalim staršem, ki so si vzeli čas, nas razveselili s svojim obiskom ali nam pričarali poseben dan. Najlepša hvala tudi za različen material, ki ste ga prinesli v vrtec, da so ga pridne rokice vaših otrok spremenile v zanimive izdelke.

Otroci, Irena in Vesna se vam zahvalujemo in si tudi v prihodnosti želimo uspešnega sodelovanja z vami.

☐ Vesna Špacapan

Tetka Jesen v vrtcu Bukovica

Na prvi jesenski dan, 23. septembra, nas je v vrtcu obiskala tetka Jesen. To je starejša gospa, ki ima pisana rjava oblačila, z listjem posut klobuk, s seboj pa vedno nosi polno košaro jesenskih pridelkov in plodov.

V naše kraje vsako leto prinese jesen. Otroci iz vseh skupin so se skupaj z vzgojiteljicami zbrali v atriju skupine Metuljev, ko smo opazili, da so nekateri listi na drevesih porbarvani z jesenskimi barvami. Kar naenkrat smo zaslišali, da nekdo žvižga in si prepeva »Rjavo pesmico«, ki jo poznamo tudi mi. Radovedno smo pogledovali izza ograje atrija in opazili tetko Jesen, kako razigrano poplesuje ter s čopičem in paletto barv barva

drevesne liste. Vsi v en glas smo jo priklicali. Prijazno je pristopila, se nam predstavila in nam velikodušno pokazala, kaj je prinesla v svoji košari. Skupaj smo poimenovali plodove in se o njih pogovarjali.

Prinesla je veliko sadja, s katerim so se otroci posladkali. Tetka Jesen se je z njimi tudi fotografirala. Otroci so bili njenega obiska zelo veseli in ji v zahvalo zapeli kar nekaj pesmic. Ob slovesu nas je spomnila na uživanje sadja in zelenjave, gibanje v naravi, na opazovanje sprememb v njej in na pravičen odnos do nje (odlaganje smeti v zabojnike) in nam obljubila, da nas prihodnje leto zopet obišče.

Ni še odšla iz naših krajev, a mi se že veselimo in nestrpno pričakujemo, kdaj nas zopet obišče in nam s svojo pojavo polepša dan.

Moja Hrovatin

Jesen v Kresnici

Waldorfski vrtec Kresnica je letos vstopil v tretje šolsko leto in v teh jesenskih dneh v njem sveti 16 kresnic, za katere skrbijo tri vzgojiteljice. Ker je jesenski čas, čas obilja, se je v tem duhu veliko dogajalo tudi pri nas. Skupaj z otroki smo 29. septembra praznovali »Mihailovo«.

Otroci so v zadnjem tednu tega meseca v vrtec prinesli plodove z vrta in njiv, potem pa smo skupaj pripravili okusno kosilo. Neprecenljiva je izkušnja in veselje, ko lahko otrok sam nekaj ustvari. Pozno jeseni – novembra

je čas, ko nas sonce s svojimi žarki le še malo boža in se narava že v polni meri odeva v jesenska oblačila zemeljskih barv, zemlja se pripravlja za oddih in dejavnost elementarnih bitij počasi usiha. Veter čedalje pogosteje prinaša deževne dni. Meglene tančice prevzemajo vlogo zavese med posameznikom in okoljem, med zunanostjo in notranostjo, med materialnim in duhovnim svetom. Ljudje se začnemo zavedati sil lastnega jaza. Poleti se čutimo osvobodene in smo predani zunanjemu svetu, pozimi pa se spoznamo v svoji biti, v svoji notranosti. Ko je zunaj vedno bolj temno, želi notranja luč nas vseh svetiti dalje. Takrat pri nas na dan sv. Martina skupaj s starši praznujemo praznik svetilk. Otročki so pripravili vsak svojo lučko, ki je

kot simbol te notranje luči, ki sveti v teh kratkih temnih dnevih. Da je bilo dogajanje bolj pravljичno, pa smo vzgojiteljice pripravile lutkovno pravljico »Deklica s svetilko«.

Poleg dveh waldorfskih vrtcev (Kresnica v Bukovici in Zlata ptica na Ustjah pri Ajdovščini) na Primorskem že drugo leto deluje Inicijativa za Waldorfsko šolo, katere pobudniki so starši in pedagogi, ki si želijo, da bi v našem okolišu ustanovili tudi waldorfsko šolo. Tako nas je v tem poznojesenskem predprazničnem času s svojim predavanjem o waldorfskem poučevanju v šoli navdušila **Vera Grobelšek** – waldorfska pedagoginja in učiteljica. Predavanje je potekalo v waldorfskem vrtcu Kresnica, interes staršev pa je bil tako velik, da je bil prostor docela napolnjen. Za ves vložen trud, energijo in dobro voljo gre zahvala predvsem vsem staršem, pedagogom in ostalim soustvarjalcem, ki nas podpirajo pri kreiranju novih poti.

Tadeja Faganelj
Foto: Bogo Rusjan in arhiv Kresnice

Prejemnica študentske Prešernove nagrade Univerze v Ljubljani

Univerza v Ljubljani že nekaj desetletij študentom v začetku decembra podeljuje študentske Prešernove nagrade. Podeljuje jih za najboljša samostojna dela, izdelana v času študija, ki izrazito presega študijske zahteve in so napisana v strokovno neoporečni slovenščini. Univerza želi s temi nagradami spodbujati kakovost znanstveno-

-raziskovalne in umetniške dejavnosti študentov.

Letos je bila med dobitniki fakultetne Prešernove nagrade tudi **Jasna Živec** z Vogrskega. Jasna je v študijskem letu 2013/14 z zagovorom diplomske naloge z naslovom *Veterinarska terminologija v terminoloških in splošnih slovarjih* zaključila študij slovenistike na ljubljanski Filozofski fakulteti in pridobila strokovni naziv univerzitetna diplomirana slovenistka. Diplomska naloga obravnava veterinarsko terminologijo, ki je lani izšla v obsežnem *Veterinarskem terminološkem slovarju*. Veterinarske termine, zbrane v tem slovarju, primerja z drugimi terminološkimi in splošnimi slovarji in ugotavlja, da slovar ne odraža dejanske rabe terminov v veterinarski stroki, temveč gre bolj za avtorsko delo. Poleg tega diplomska naloga razlaga in opozori tudi na različne jezikovne probleme na področju terminologije. Diplomska naloga, napisana pod mentorstvom red. prof. dr. **Erike Kržišnik** in doc. dr. **Mateja Jemec Tomazin** z Inštituta za slo-

venski jezik Frana Ramovša, bo v skrajšani obliki objavljena v slovenistični strokovni reviji *Jezikoslovni zapiski*. Jasna, čestitke!

□ Tekst in foto: Tatjana Marvin

Pogovor s Tinetom Orlom, tisočim diplomantom Univerze v Novi Gorici

Rektor Univerze v Novi Gorici je na slavnostni podelitvi diplom prejšnji teden povedal, da je študij na univerzi zaključilo že 1017 študentov, vi pa ste bili omenjeni kot diplomant, ki je zapisan pri številki 1000. Kakšni so ob tem vaši občutki? Kako je bilo študirati na Univerzi v Novi Gorici?

Tine Orel: *Občutki ob nepričakovani naznanitvi, da sem postal tisoči študent in s tem zaokrožil neko celoto, so bili odlični. Vesel sem, da se naša univerza razvija in se število študentov povečuje, saj mislim, da moramo mlade zadržati na tem območju in jim tu ponuditi kvalitetno izobrazbo.*

Diplomirali ste na programu Gospodarski inženiring prve stopnje na Poslovno-tehniški fakulteti. Nam lahko poveste, kje ste izvedeli za ta program in kaj vas je prepričalo, da ste se odločili zanj?

Tine: *Za program sem izvedel od znancev in kasneje bolje spoznal na informativnem dnevu. Za program sem se odločil na podlagi več dejavnikov. Prvi je bila želja, da s študijem v Novi Gorici ne bi izgubil stika s podjetjem, v katerem želim nadaljevati kariero.*

Po pregledu programa, ki ga ponuja fakulteta, sem ugotovil bistveno prednost – obvezno praktično usposabljanje v tretjem letniku, saj menim, da je ključnega pomena uporaba pridobljenega znanja v praksi. Kasneje sem ugotovil, da na fakulteti delujejo profesorji

Zima čas je,
ki prinese s sabo sneg in mraz,
a tudi praznike, darila in veselje.

Dobri trije starci znova pridejo med nas,
ob različnih datumih nam jih čas pripelje.
Vsak od njih na svoj način razveseljuje,
otroke še najraje, saj to je njihov čas!
Le česar si želimo, naj se izpolnjuje,
januar se nam tako bo mnogo krajši zdel!

NAJ NOVO LETO Ž ZDRAVJEM
VSE NAS OBDARUJE,
OD NAS PRAV VSAK VSE LETO
NAJ SREČEN BO, VESEL!

Katarina Valič

z veliko praktičnega znanja in lastnih izkušenj na področju podjetništva. To je bistvena prednost, saj – kot je že Prešeren zapisal – "le čevlje sodi naj kopitar".

Ko sedaj gledate nazaj, so se vaša pričakovanja uresničila? Ali bi študij na tem programu priporočali tudi drugim? Kaj vidite kot njegove prednosti in za koga se vam zdi primeren?

Tine: Na fakulteto sem prišel z veliko pričakovanji in prav gotovo je fakulteta moja pričakovanja preseгла. Vsekakor bi študij priporočal vsem, ki želijo uspeti na lastni poti in pridobiti praktično znanje in izkušnje, ki igrajo bistveno vlogo ob vstopu na trg dela. Bistvena prednost je tudi ta, da je profesor kadar koli dostopen za vsakega študenta.

Nam morda lahko iz časa študija navedete kakšen še posebej zanimiv dogodek, ki vam bo ostal v trajnem spominu?

Tine: Prav posebnega dogodka, ki mi je ostal v spominu, ne morem posebej izpostaviti, saj mi je celotno obdobje študija ostalo v posebnem spominu. Odnos s profesorji in ostalimi uslužbenci na goriški univerzi je unikaten in se ga drugje ne najde. Vsekakor je vzdušje na fakulteti odlično, zato smo na njej preživljali tudi čas izven študijskih obveznosti.

Takoj po tretjem letniku ste se brez vmesnega absolventskega leta vpisali na magistrski študij Gospodarskega inženiringa na Poslovno-tehniški fakulteti. Kaj vas je vodilo pri tej odločitvi? Koliko vaših prejšnjih sošolcev iz iste generacije je v letniku in kakšni

so vtisi o študiju na drugi stopnji po prvih tednih predavanj?

Tine: Na podlagi preteklih izkušenj in pridobljenega znanja sem se vpisal na magistrerij brez pomisleka. Magistrski študij bazira na samostojnem delu, kar se mi zdi pomembno, saj se učimo skozi celo življenje, znanje moramo pridobiti sami in ga znati uporabiti. S prejšnjimi sošolci, ki še niso zagovarjali diplomskih nalog, ostajamo prijatelji izven fakultete. Z ostalimi, ki so se študij odločili nadaljevati, pa odlično sodelujemo naprej.

□ S Tineto Orlom se je pogovarjala:
Tanja Urbančič

Simbioza giba na POŠ Vogrsko

V tednu od 13. do 17. oktobra je bil v Sloveniji izpostavljen pomen gibanja za človekovo zdravje na poseben način. Cilj skupnih druženj naj bi bil se gibati na razne načine skupaj z različnimi generacijami oz. starostnimi skupinami.

V ta namen smo k uri športa povabili »none in nonote« naših učencev. Na naše veliko presenečenje so se vabilu zelo številčno odzvali. Uro so izvedli učenci ob pomoči učiteljic. Učenci so bili zelo veseli, ker so z njimi sodelovali starejši, ki so se z njimi poistovetili, odrasli pa so igro vzeli zelo resno in se trudili do konca ure. Skratka, bilo je zabavno in koristno za vse skupaj. Svojim vnukom in vnukinjam so dokazali, da se lahko gibajo in ukvarjajo s športom tudi v zrelejših letih, pa čeprav malo počasneje, a gre. Na koncu smo se vsi skupaj še posladkali in

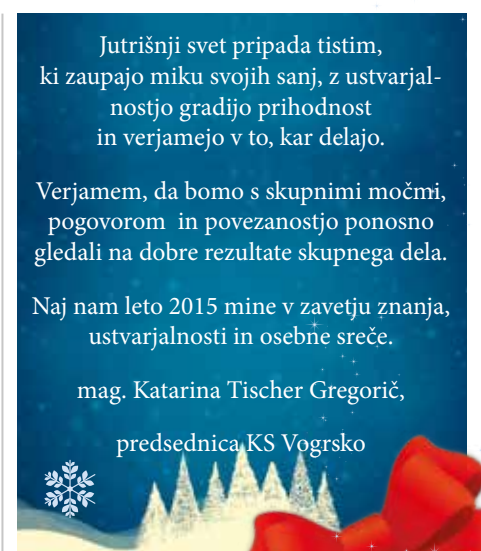
odžejali ter si v prijetnem klepetu zaupali, da si vsi želimo še podobnih srečanj.

Nekateri stari starši so nam svoje počutje in vtise strnili v teh nekaj besedah:

- »Zelo pohvalno! Pridni otroci, none, nonoti in učiteljice.« (nona Damjana)
- »To je bila izjemno sproščena in zabavna ura športa, v kateri sem, tako kot zagotovo vsi ostali, neznansko uživala. Vsekakor je prehitro minila. Vsa pohvala učiteljicam za pripravo iger in vodenje. Tudi vnaprej si želimo takih in podobnih dogodkov.« (nona Mirjam)
- »Naše počutje z vami je bilo enkratno. Lepo organizirano, zabavno, veselo, predvsem pa za naše gibalne sklepe zelo zdravo, saj smo se lepo sprostiti in nasmejali.

To je vse za dušo in telo. Lepo je bilo videti naše vnuke, kako so navijali za nas, stare starše. Pa, da vam ne povem! Vaša kavica, sokci in piškotki, vse to nam je teknilo, tako da smo hitro nadoknadili, kar smo pri igrah izgubili. Iskrena hvala. Vnaprej si še želim sodelovanja z vami vsemi ... Malo igrice, malo smeha

... Malo nostalgije iz našega otroštva.« (nona Anica)

- »Nonotu so bile vseč igre, nona pa je bila zadovoljna.« (nono Jožko in nona Magda)
- »Bilo je zelo prijetno, posebno takrat, ko smo tekmovali z otroki, saj smo se počutili kot otroci, oni pa kot odrasli. Druženje z njimi je vedno zabavno in tudi tokrat je bilo. Hvala za povabilo.« (nona Olga)
- »Bilo nam je zelo lepo v druženju z otroki in z vami učiteljicami. Ni bil pomemben rezultat, ampak druženje z veliko smeha. Hvala tudi vam učiteljicam za trud in pogostitev. Priporočamo se še za kakšno snidenje.« (nona Vida in nono Vladimir)

□ Katarina Tischer Gregorič

»Sirk, koruza, trščak«

Torek je, čisto navaden oktobrski dan, a za skupino Mavric pravi čarobni dan. Danes smo se prebudili čisto sami, še preden je budilka začela brneti in še preden so nas mame zvezle iz postelje, kajti čakal nas je dan, poln doživetij. S skupino Mavric in vzgojiteljicama smo se odpravili skozi namišljeni časovni stroj, do kmetije preteklosti. Ko bi le vedeli, kako je zabavno oditi na sprehod, drugačen sprehod, poln pričakovanj ...

S seboj smo imeli košaro, polno skrivnosti, obuti smo bili v stare škornje in oblečeni v stara oblačila. Prispeli smo na kmetijo, kjer nas je na vratih čakal gospodar Marjan, da bi skupaj »ličkali sirk«. Mi vemo, kaj je »sirk«, naše bistre glave so si zapomnile, da je to narečni izraz za tisto koruzo, ki jo najdemo na polju. Skriva se v listih, da je ni mogoče videti, in rastejo ji lasje, čisto podobni našim. V gospodarjevi garaži je bil že pripravljen velik kup »sirka«. Marjan je bil zelo prijazen, razložil nam je, kako moramo »ličkati sirk«. Kot v veliki industriji so naše spretno roke

»ličkale sirk« tako hitro, da se je kup v hipu zmanjšal. Posedali smo na kupu, peli pesmice, se pogovarjali, smejali in zanimivo, prav nič nam ni bilo dolgčas. Nismo pomislili na svoje ljubke igrače, televizijo in risane junake, na Batmane in dinosavre. Ne, ne, »sirk« je bil najboljša igrača. Naučili smo se tudi, kako se »sirk« splete v kite. Prstki nas občasno

kar niso ubogali, ampak nam je pa le uspelo zmagoslavno obesiti spletene kite na dolge vrvi. Kakšen ponos smo občutili ob opravljenem delu. Ker smo bili marljivi, tako so nam rekli gospodar Marjan in vzgojiteljici, nas je v gospodarjevi hiši čakala malica. »Gruuuuu«, je začelo kruliti v želodcu. Ravno pravi čas, da smo se najedli sladkega kruha, ki smo ga v vrtcu spekli z vzgojiteljicama. »Mmm«, kako je bil okusen. A smemo priznati, da je bilo boljše kot bonbon in čokolada? Gospodar Marjan nam je spekel

še kostanjček zaspanček in čas je bil za odhod nazaj v vrtec.

Čas je prehitro minil in posloviti se je bilo treba od gospodarja in prekrasnega dne na kmetiji. Med potjo smo prepevali pesmice, opazovali polja s koruzo in kot bi mignil smo bili pred vrtcem. Počitek se je še kako prilegel, težke veke so se nam zaprle, čez čas pa nas je prebudil nežen dotik maminih rok, ki je naznanil odhod domov.

▣ Vzgojiteljica Nika Kodrič iz vrtca Renče

Teden otroka v vrtcu Renče

Prvi teden v oktobru je še posebej namenjen otrokom. Letošnja tema tedna otroka, ki je potekal od 6. do 10. oktobra, se je glasila "Za razigrano in ustvarjalno otroštvo". Posebna pozornost je bila namenjena temi "Spoznavamo poklice", igri in tistim dejavnostim, ki jih otroci sami izberejo in v njih uživajo.

Teden smo pričeli zbrani vsi skupaj s prebrano pravljico Mišek Tip pri zdravniku. Preostale dni je vsaka skupina ustvarjala na svoj način. Otroci so se pogovarjali o najrazličnejših poklicih, reševali uganke o poklicih, govorili so o tem, kaj bodo, ko bodo veliki, in še o mnogo drugih zanimivih stvareh. Otroke iz skupine Mavrice, Oblački in Zvezdice je obiskal ribič in jim predstavil svoj hobi. V skupini Sončki so poklice spoznavali preko slikanic in simbolnih iger (kuhar,

zdravnik), naši najmlajši otroci iz skupine Lunice pa so posebno pozornost namenili poklicu veterinarke.

Prijeten teden smo zaključili z velikim nasmehom na obrazu, ko smo si z zanimanjem ogledali gledališko predstavo Gledališča Smejček z naslovom Pravljica o letečem kovčku.

▣ Teja Turel

Obisk starih staršev v vrtcu Bukovica

V petek, 22. novembra 2014, smo v vrtcu gostili stare starše. Lepo smo uredili igralnice in komaj dočakali, da se je urni kazalec pomaknil na deseto in trideset minut. Takrat so prišli none, nonoti, babice, dedki, stare mame in stari očetje ... Nekateri otroci so jim veselo stekli v objem, drugi so jim pomahali in s ponosom govorili: »To sta moja babica in dedek!«

Po uvodnem pozdravu vzgojiteljic so otroci

starejših skupin zaplesali in zapeli nekaj pesmic, ki smo se jih naučili. Nato smo stare starše povabili v ustvarjalne delavnice, kjer so skupaj s svojimi vnučki v skupini Metulji izdelovali ježke, pri Čebelah rožice, najmlajši – Pikapolonice, pa so izdelali okvirčke, v katere bodo stari starši prilepili fotografije vnučkov. Med sproščenim kramljanjem so nastajali simpatični izdelki.

Po končanem delu so se tudi stari starši posladkali s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Ob tem so obujali spomine na čase, ko je bil tak obrok pogosto na jedilniku. Vzgojiteljice smo stare starše povabile k sodelovanju v projektu Podobe časa, preko katerega

Naj bo čas, ki prihaja čas dobrih dejanj,
toplih besed, sreče in
izpoljenih pričakovanj.

Boris Čoha

bodo otroci spoznali življenje in igro nekoč. Ob slovesu je veliko otrok odšlo skupaj s stariimi starši. Solzice tistih, ki so ostali, pa so se kmalu posušile v naročju vzgojiteljic. Bil je zares lep dan, prežet s toplino in ljubeznijo, kakršno premorejo samo stari starši.

Moja Kobal

27. september–4. oktober 2014

Dnevi evropske kulturne dediščine 2014 – dediščina gre v šole

Podobe časa

Dediščina se je v letošnjih dnevih kulture odpravila po Sloveniji in med drugim je obiskala tudi našo šolo. Prisopihala je k nam, se sprehodila po šolskih hodnikih, pretekla zeliščni vrt in odšla. Pred tem pa seveda obiskala učilnice. Nikakor ni pozabila pustiti vtisa pri otrocih, ne, nikakor ni. Majhni in veliki si bodo dneve, ko je Dediščina bivala pri nas, še dolgo zapomnili.

Mlinčki, foto Jelica Turel

Najmlajši so ob ličkanju koruze spoznavali zgodbe, ki jih piše čas, v krušni peči spekli kruh, iz kotlov pa je, tako kot nekoč, zadišalo po polenti in moštu iz jabolk.

V okviru projekta Podobe časa smo pripravili razstavo starih predmetov, oblačil in nenazadnje tudi portretov, ki so jih učenci, pod vodstvom prof. Herka Saksida, poustvarjali lani. To pa še ni vse, kajti v pesniški delavnici smo se s temi portreti pogovarjali. Ste si kdaj predstavljali, kaj bi se zgodilo, če bi slike spregovorile? Kaj bi vam povedale?

vrtec, foto Martin Pahor

Morda zgodbo, morda pesem, morda pa skrivnost. No, mi smo njihove pripovedi zapisali v obliki pesmic, ki so nastale pri pesniških delavnicah pod mentorstvom prof. Erne Janaškovič.

Naše izdelke smo tako predstavili 2. oktobra 2014 na kulturni prireditvi »Podobe časa«,

ki so jo s kulturnim programom obarvali otroci skupine Mavrice in Oblački vrtca Renče. Na harmoniko je venček narodnih zaigral Maks Martinuč, Neža, Meta in Lia pa smo predstavile knjigo Jožef Tominc – slikar govorečih portretov.

Lia Čotar

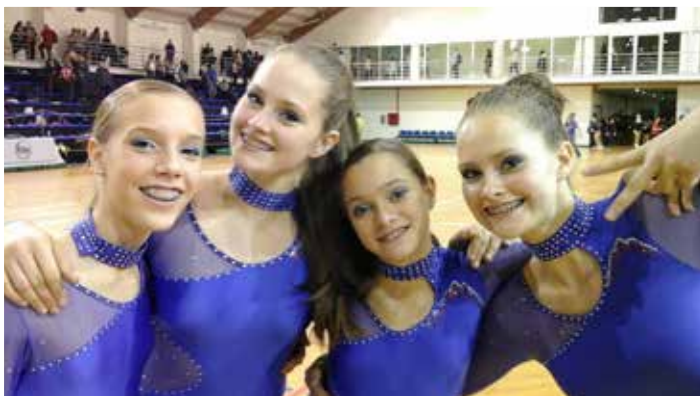

Maks Martinuč, foto Jelica Turel

Lia Neža Meta, foto Andi Pelegrini

Konec letošnje kotalkarske tekmovalne sezone

Mednarodna kotalkarska tekmovanja so se zaključila s tekmovanjem Pokal Evrope, ki je letos potekal v kraju Luso na Portugalskem zadnje dni oktobra. Slovensko reprezentanco so zastopale štiri tekmovalke iz renškega kotalkarskega kluba: **Zoja in Lana Muhič, Ivana Štrukelj in Lia Dobrila.**

Tekmovala so v kratkih in dolgih programih, zasedla pa so naslednja mesta: Ivana peto, Zoja osmo, Lana enajsto in Lia trinajsto mesto.

Klub je tekmovalkam pripravil sprejem, ki ga je združil skupaj s prireditvijo, na kateri so se še enkrat zahvalili vsem sodelujočim na minulem evropskem prvenstvu.

Poleg Pokala Evrope so se renški kotalkarji udeležili še dveh tekmovanj, in sicer Pokal Perla, ki

ga je organiziral Kotalkarski klub Perla iz Solkana, in tekmovanje za Pokal Miki miške, ki ga oktobra organizira Klub za umetnostno kotalkanje iz Nove Gorice.

Na obeh tekmovanjih so sodelovali mlajši tekmovalci in se odlično odrezali. Na Pokalu Perla, ki je bil konec septembra, sta prvi mesti zasedla **Teo Polanc Cipot** in **Nika Uršič**, druga mesta so osvojili **Tim Berginc, Mija Erzetič, Jan Šuligoj** in **Hana Berginc**, tretji pa **Tina Uršič** in

Rok Šuligoj.

Na Pokalu Miki miška so na prvi stopnički stali **Tim Berginc, Hana Berginc** in **Ivana Štrukelj**, na tretji pa **Mija Erzetič, Lia Dobrila, Polona Lestan** in **Lana Muhič.**

Kotalkarji se sedaj že veselo pripravljajo na letošnjo novoletno revijo, na katero vse prijazno vabijo.

▣ [Majda Rusjan](#)

Arčonska škuljada – tekmovali tudi mladinci

Arčonska škuljada, na kateri se tradicionalno igra s polovico cegla (zidaka), je letos potekala sredi oktobra. Poleg domačih igralcev so na tekmi sodelovali tudi tekmovalci iz Biljenskega društva Škulja Kago in tekmovalci iz Hrvaške

in Italije. Drugo leto zapored pa je ob tem potekalo še mladinsko tekmovanje. Tekmovalec Gal (9 let) je mladinsko škuljado opisal takole:

V nedeljo, 12. oktobra, smo se arčonski mladinci zbrali na škuljadi v Arčonih. Povabila nas je

arčonska sekcija društva Škulja, sodelovali pa so lahko vsi otroci od 7. do 10. leta starosti iz Renč. Preden se je igra začela, smo bili zelo napeti in razburjeni, saj so prvi trije dobili pokale. Za sodnika so organizatorji določili mojega očeta Klavdija. Igrali smo z gumijastimi škuljami. Škuljada se je začela ob 11.00 in končala ob 12.30. Takrat smo vsi

šli na igrišče, kjer so igrali odrasli s pol cegla in počakali smo na podelitev nagrad. Odrasli so prekinili tekmo, da nam je gospod **Franko Arčon** podelil nagrade in pokale. Lani smo dobili pokale in žoge, letos pa pokale in velike čokolade.

▣ [Gal Saksida](#)

Nogometni dan v Renčah

Nogometna šola Renče in Nogometno društvo Renče sta v tesnem sodelovanju pripravili »Nogometni dan«, ki je bil namenjen vsem nogometnim navdušencem. Dogodek se je odvijal v soboto, 22. novembra, v športnem parku Renče.

Glavni cilj »Nogometnega dne« je bil predstavitev nogometnih ekip šole in društva ter fotografiranje selekcij za koledar za prihajajoče leto. Dogodek se je začel v dopoldanskih urah, ko so pred fotoaparatom pozirali najmlajši, selekcija U7 in U9. Otroci so prikazali tudi glavne veščine, ki se jih učijo v nogometni šoli, videli pa smo seveda tudi igro. Med seboj so se pomešali otroci različnih starostnih skupin in prav

zanimivo jih je bilo opazovati, kako jih v športnem duhu starost sploh ne ovira. Pomembno je bilo le »zabiti gol« in igrati »fer play«. Skupaj so zaigrali dekleta in fantje od 7. do 13. leta, zmagovalci pa so bili na koncu čisto vsi. Nogometna šola je postala bogatejša za navijaško himno »Dali smo gol«, ki jo je predstavila glasbena skupina Pikapolonica in jo zapela skupaj z otroci. Soavtor pesmi je mali nogometaš nogometne šole iz selekcije U7, na akustično kitaro pa je zraven zaigral 10-letni renški nogometaš. Čeprav so otroci himno prvič slišali, so jo hitro vzeli za svojo in jo ponosno zapeli skupaj s »pikapoloncoti« (kot si člani skupine Pikapolonica hudomušno pravijo).

Ker je zima že vstopila skozi vrata, je bil sekundarni namen dogodka zbiranje prostovoljnih prispevkov za zimsko opremo

(kape) za učence Nogometne šole. Starejše selekcije med zimou trenirajo zunaj, zato potrebujejo zaščitna oblačila, saj se jim na treningih velikokrat pridruži tudi burja.

Dogodek se je zaključil v zgodnjih popoldanskih urah s fotografiranjem članske ekipe Nogometnega društva, ki si točke nabira v ligi EPNL in ta trenutek zaseda odlično tretje mesto.

Spoštovani starši, none, nonoti, prijatelji in vsi, ki ste obiskali »Nogometni dan« v športnem parku v Renčah, najlepša hvala za vašo dobro voljo, kakršnokoli pomoč in za darovana sredstva, ki se bodo porabila za zimsko opremo rdeče-belih nogometašev.

□ Marija Špacapan Elersič
Foto: Sebastjan Elersič

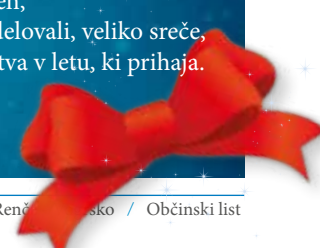

Zaključujemo leto 2014, ki je bilo za našo občino dokaj uspešno in obenem pestro, predvsem zaradi lokalnih volitev.

Tokrat se od starega leta ne bomo poslovili na renškem kotalkališču, ampak v prostorih Kulturnega doma Bukovica, saj si organizatorji po sedmih letih želimo nekaj sprememb. Ne glede na to, vam, spoštovane občanke in občani, želim v svojem in v imenu vseh, ki so pri pripravi silvestrovanja radi sodelovali, veliko sreče, uspehov, zdravja in osebne zadovoljstva v letu, ki prihaja.

Radovan Rusjan

Tekmovalci ŠD Partizan Renče na mednarodnem tekmovanju v skokih na veliki prožni ponjavi v Salzburgu

25. oktobra 2014 je v Salzburgu potekalo mednarodno tekmovanje v skokih na veliki prožni ponjavi (3rd International Austrian Trampoline Alps Cup), na katerem je sodelovalo sedem držav: Avstrija, Nemčija, Švica, Francija, Nizozemska, Madžarska, Češka in Slovenija. Tekmovanje je organizirala Mednarodna gimnastična

zveza (International Gymnastics Federation, FIG).

V različnih starostnih kategorijah je Slovenijo na tekmovanju zastopalo osem tekmovalcev iz dveh gimnastičnih društev: ŠD Partizan Renče in DŠR Murska Sobota. Vsak tekmovalec je izvedel dve vaji: prosto in obvezno. Zelo uspešno sta nastopila **Matjaž Cotič** (8. mesto) in **Jan Ferjančič** (8. mesto), ki sta za las zgrešila finale. Tudi vsi ostali so se veselili svojih rezultatov: **Žan Zorn** (9. mesto), **David Peras**

(10. mesto), **Peter Saksida** (10. mesto), **Petra Arčon** (12. mesto) in **Lea Vidič** (15. mesto).

V Športnem društvu Partizan Renče so skoki na veliki prožni ponjavi najmlajša disciplina, saj se naši tekmovalci z njo intenzivneje ukvarjajo šele zadnjih nekaj let. Kljub temu je bila tekma v Salzburgu že naša druga mednarodna tekma; lansko leto smo nastopili v Jabloncu na Češkem. Letošnji uspehi so tekmovalce vzpodbudili, da se bodo podobnih tekmah udeleževali tudi v

prihodnje, saj so skoki na veliki prožni ponjavi nenazadnje tudi olimpijska disciplina. V ŠD Partizan Renče smo doslej trenirali na stari in dotrajani veliki prožni ponjavi, letos pa smo nabavili novo veliko prožno ponjavo Eurotramp Ultimate, ki omogoča kakovostne treninge. Ta model se uporablja na vseh tekmah najvišjega svetovnega nivoja in je zaenkrat edina v Sloveniji.

□ Simona Saksida
Foto: Borut Zorn

Odprto prvenstvo Beograda v skokih na mali prožni ponjavi

Letos smo se že tretjič zapored udeležili Odprtega prvenstva Srbije v skokih na mali prožni ponjavi v Beogradu. Tekma je potekala 8. novembra v Športnem centru Žarkovo v Beogradu.

Na pot smo se odpravili že dan prej, saj je pot do Beograda kar dolga. Preспали smo v hotelu Jugoslavija v Novem Beogradu. Tekmovanje je letos potekalo precej bolj tekoče in organizirano kot pretekla leta. Rezultati so

▶ bili pričakovano odlični, malo tudi zaradi manjše udeležbe tekmovalcev iz Srbije, ki so imeli na isti dan državno prvenstvo v športni gimnastiki. Pri dekletih nismo imeli ekip, so pa zato posameznice dosegle odlične rezultate. Pri ciciban- kah je **Petra Arčon** dosegla prvo mesto, **Veronika Žvanut** je bila

druga. Pri mlajših deklicah je bila **Lea Vidić** prva, **Maja Cotič** druga in **Maja Urdih** tretja. Pri starejših deklicah je **Elis Veggia** dosegla tretje mesto, pri mladinkah pa je drugo mesto dosegla **Ula Zorn**. Pri fantih so vse ekipe (mlajši dečki, starejši dečki in mladinci) dosegle prvo mesto. V po-

samezni konkurenci pa je med cicibani zmagal **Jure Rupar**. Pri mlajših dečkih je bil **Matjaž Cotič** prvi, **Peter Saksida** drugi in **Žiga Petarin** tretji. Pri starejših dečkih **Tim Mozetič** prvi, **Žan Zorn** drugi in **Tomi Zavadlal** tretji. Pri mladincih je **David Peras** dosegel drugo mesto, **Miha Pregelj** pa tretje.

Preden smo se odpravili na pot proti domu, smo izkoristili priložnost in si ogledali še muzej letalstva v Beogradu.

□ Jurij Arčon
Foto: Boris Pregelj

Državno prvenstvo v akrobatiki

Starejši dečki - ekipno 1. mesto

Cicibani - ekipno 2. mesto

Letošnje državno prvenstvo v akrobatiki je potekalo 22. novembra v organizaciji ŠK Flip Piran. Tekma je tokrat prvič potekala v športni dvorani Bonifika v Kopru. Večja telovadnica je omogočala ogrevanje in pripravo na

tekmo v ločenem prostoru, kar je tekmovanje precej olajšalo tako tekmovalcem kot trenerjem.

Tradicionalno je ekipno prvo mesto dosegla ekipa starejših dečkov, v posamični konkurenci pa še 2. mesto **David Peras** in 3. mesto **Miha Pregelj**. Mlajši

dečki so bili ekipno drugi, posamezno bil najboljši **Matjaž Cotič** na 6. mestu. Cicibani so bili ekipno drugi, posamezno je bil najboljši **Žiga Mozetič** na 8. mestu. Mladinci so dosegli ekipno drugo mesto, posamezno pa je bil najboljši **Jan Ferjančič** na 5. mestu.

Pri dekletih so cicibanke dosegle ekipno četrto mesto. Pri mlajših deklicah sta sodelovali dve ekipi, prva ekipa je dosegla tretje mesto, druga pa enajsto, posamezno je bila najboljša **Lea Vidić** na 8. mestu. Starejše deklice so tekmovalle kot posameznice. Mladinke so dosegle ekipno četrto mesto, posamezno je bila **Ula Zorn** 3. Med članicami nismo imeli tekmovalk. Edini član **Blaž Klinec** je dosegel 6. mesto. V tekmovanju za prehodni pokal smo kot društvo dosegli tretje mesto za ŠK Flip Piran in ŠK Salto Piran.

DRAGE KRAJANKE IN KRAJANI

Bližamo se koncu še enega naporenega leta. V naši krajevni skupnosti se trudimo, da nam vsem v čim večji meri olajšamo sleherni dan. Upam, da nam to uspeva, saj v to vlagamo veliko časa in dobre volje.

Hočem in prepričan sem v to, da smo do vseh enakopravni in pravični.

V novem letu vam želim veliko mirnih a živahnih dni ter zdravja in razumevanja v družini in naši skupnosti.

Borut Zorn
predsednik sveta KS Renče

Mladinci - ekipno 2. mesto

□ Jurij Arčon
Foto: Boris Pregelj

Renče med 1. svetovno vojno

Zbirka zgodb za mednarodni projekt Kulturna dediščina med Alpami in Krasom

Konec oktobra so v Goriškem muzeju v Kromberku odprli razstavo Etnologija, zbirke in prva vojna. Z veseljem in naklonjenostjo smo se odzvali povabilu **Inge Miklavčič Brezigar**, etnologinje iz Goriškega muzeja, in v domačem kraju zbirali zgodbe iz 1. svetovne vojne.

Projekt še ni zaključen, odprt je za nadaljnje prispevke, zato iskreno vabimo vse, ki bi že-

leli dodati zgodbo ali več zgodb, ki se nanašajo na dogajanje med prvo svetovno vojno, naj jih napišejo, priložijo morebitne fotografije in o tem obvestijo Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče. Kontaktni osebi: **Vesna Pahor** predsednica Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče in **Stazica Zorn**. V prostorih Goriškega muzeja Kromberk ima naše društvo lasten pano z že zbranimi zgodbami. Vabimo k ogledu.

☐ Vesna Pahor
Foto: Janja Lipušček

Polaganje venčkov ob stoletnici začetka 1. svetovne vojne

V letošnjem letu poteka sto let od začetka 1. svetovne vojne. Vanjo so bili vpleteni milijoni vojakov iz različnih držav in različnih narodnosti. Posledice so bile strašne. Veliko vojakov je izgubilo svoja življenja, njihovi grobovi so posejani širom črte spopadov, posamični ali na skupnih pokopališčih.

Tudi v naših krajih, kjer je v bližini potekala fronta, je veliko pokopališč, na katerih ležijo vojaki iz daljnih dežel.

V novembrskem času, ko obiskujemo grobove naših preminulih sorodnikov in znancev, se grobov vojakov skoraj ne spomnimo.

V Krajevnem odboru Rdečega križa Renče zato pozdravljamo zamisel žensk iz društva Goričanke iz Nove Gorice, ki so pozvale zlasti ženska društva, naj simbolno obišejo grobove in pokopališča teh padlih vojakov v nedeljo, 26. oktobra, ob 11. uri.

Tako smo se v organizaciji RK Renče pridružili tej pobudi in še z nekaj krajanji položili venček in svečo na vsa tri pokopališča prve svetovne vojne pri Žigonih – Velika pot, Arčonih in Oševljeku. Poklonili smo se jim v spomin z željo, da bi se kaj takega več ne ponovilo.

☐ Rožica Žvanut

Renški zidarji

V Društvu za kulturo, turizem in razvoj Renče smo ponovno obudili idejo o raziskovanju zgodovine renških zidarjev. Vsi vemo, da so Renče znan zidarski kraj. O zgodovini zidarske obrti v Renčah je že veliko znanega, delno tudi že zbranega in objavljenega.

Mnogi med nami pa še hranimo (po skrivnih kottičkih naših kleti in podstrešij) različne predmete, slike, risbe, povezane z renškimi zidarji. Poznamo zgodbe, dogodivščine in anekdote renških mojstrov. Do sedaj ima-

mo zbranega že nekaj gradiva, vendar bi ga radi dopolnili še s posameznimi življenjskimi zgodbami in slikami. Zato vas vabimo k sodelovanju. Zgodovino naših prednikov bi radi zabeležili v čim širšem obsegu, zato naprošamo bralce Občinskega lista, da v primeru, če imajo sorodnika ali znanca s tovrstno zgodbo, da nam to sporočijo. Veseli bi bili življenjskih zgodb vaših sorodnikov, ki so kot zidarji delali na raznih gradbiščih po Evropi.

Po končanem zbiranju gradiva bomo zastavljeno nalogo zaključili s stalno razstavo in izdajo knjige, ki naj bi bila v spomin našim prednikom - za naše potomce.

Prosimo, da za vaša cenjena sporočila pokli-

čete eno izmed danih telefonskih števil:

- 040/249-707 (Marjan Mozetič)
- 041/535-486 (Stazica Zorn)
- 041/233-321 (Vesna Pahor)

Upamo na vaše sodelovanje.

☐ Stazica Zorn

Miklavž v Renčah

Vsako leto na predvečer goda svetega Nikolaja pride sveti Miklavž. Otroke je letos obiskal v prijetno topli župnijski dvorani.

Otroci so ga pričakali z gledanjem igrice, ki so jo odigrali starši in stari starši in je nosi-

la naslov »Miklavž za vse čase«. Poučna in seveda tudi prijetno smešna je vse prisotne nasmejala, mlade obiskovalce pa pritegnila k sodelovanju.

Z željo, da bi naše otroke učili skromnosti, hvaležnosti in pozornosti do drugih, so preprosta darilca pripravili sami in si jih naključno izmenjali. Večer je bil prijeten in ve-

dno znova skrivnosten. Iz župnijske dvorane je Miklavž s svojim spremstvom »potoval« k oskrbovancem doma upokojevcem – Medic hotela v Arčonih, ki so bili Miklavževega obiska izredno veseli. Tudi njim je polepšal večer.

Miklavž, nasvidenje čez leto dni!

AG in MR
Foto: Matjaž Bizjak

Po Vogrskem se je potepal Miklavž!

Zakorakali smo v mesec december. Mesec, ki nam prinaša mnogo čarobnosti, radovednosti in pričakovanj. Posebej se ga veselijo otroci, saj vedo, da jih v tem času obiščejo trije dobri možje. Pisma z okenskih polic izginjajo neznano kam in neznano kdaj, želje pa tlijo vse do tiste noči, ko se kateri od starih dedov odpravi na pot.

In glej ga zlomka! Po Vogrskem se je razširila novica, da se po vasi potepa Miklavž!

V spremstvu nežnih angelčkov in glasnih hudičev se je 5. decembra ustavil v dvorani pri šoli. Precejšnja gneča se je nabrala in ga sprejela z glasnim klicanjem. Otroci, ki obiskujejo verouk, so pripravili kratek program s petjem in pravljico, vse zbrane pa je pozdravil tudi naš župnik Cvetko Valič.

Miklavž je otroke obdaril s knjigo in sladkarijami, nato pa smo se skupaj odpravili na igrišče za šolo, kjer smo prižgali lučke na novoletni smrečici.

Zbrane sta nagovorila župan Občine Renče

– Vogrsko, Aleš Bucik, in predsednica KS Vogrsko, Katarina Tischer Gregorič, ki sta skupaj z Miklavžem prižgala lučke na smreki. Glasbeno-pevski program so pripravili godbeniki Pihalnega orkestra Vogrsko, Moški pevski zbor Lijak in Ženski pevski zbor Vogrinke. Kmečke žene so nas pocrkljale s sladkimi dobrotami, ogreli pa smo se s toplim čajem in kuhanim vinom.

Vsem skupaj hvala za prijetno druženje in sodelovanje. Srečno!

mag. Katarina Tischer Gregorič
Foto: Hana Šuligoj

NAGRADNA KRŽANKA: ZÂLE & PÉPE PRAVA HRANA

V PRITLIČJU EDA CENTRA

SESTAVIL:	VRSTA BIFTEKA	ODZIVNA DOBA	INDIJSKI VODNI BIVOL	FINO MLETO MESO	OSEBNI ZAJMEK	PRIRODA	TELE-VIZIJA	VEDA O ATOMIH	RUSKI PESNIK, PISATELJ	AFRIŠKA JEZIKOVNA SKUPINA																				
BORIS ARČON																														
HLADEN VETER NA SEV. JADRANU																														
LETALEC ZRAKOPILOVEC																														
LADJA ZA PREVOZ TEKOČIN																														
AKI, AKIJA																														
RAZVOJNI CENTER			SPAJKA	JEZIK V IZRAELU ARABSKI ZREBEC	IME NEKDANJ SMUČARJA BITTNERJA PRIMORSKA RASTLINA																									
SILURANA KRMA																														
MESTO NA JAPONSKEM																														
OTOK PRI ZADRU				TANJŠI PULOVER																										
BORIS KOBAL			LITER	VSE V REDU (ANG.)	DREVESNI HROŠČ SPOKOJ, TIŠINA																									
REKA V ROMUNJI																														
FRAN DETELA			IME ŠAHISTKE GROSAR MUSLIM. POKRIVALO																											
ONE FORNEZZI				DOLINA POD KANIMOM NATRIJ																										
TEMEN TROPSKI LES					NEKDANJI RUSKI POLITIK																									
BLAGAUNA																														
<p style="text-align: center;">www.zale-pepe.com</p> <p style="text-align: center;">ZÂLE & PÉPE</p> <p style="text-align: center;">PRAVA HRANA</p> <p style="text-align: center;">Delpinova 18 b, Nova Gorica</p> <p style="text-align: center;">05 905 7200</p>																														

slovarček: NTARE, ZEKAT, KNAAK, AOKI, LIE, ERKER

NAGRADNA KRŽANKA »ZALE & PEPE«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **20. JANUARJA 2015** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »**NAGRADNA KRŽANKA**«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Trgovina Zale & Pepe bo izžrebancem podarila izdelke iz njihovega bogatega asortimana PRAVE PREHRANE, kot so domači lipov med, brez sladkorne lizike, domači bio sok in podobno.

Domači rezanci

Razlika med rezanci in kupljenimi testenami je v tem, da v testo za rezance vedno umešamo jajca, v industrijskih testeninah pa jajc pravzaprav ne sme biti. Kakovostne industrijske testenine so izdelane iz trde pšenice, ki ne potrebuje veziva.

Rezanci so tako kot žlikrofi in štruklji naša zelo stara jed. Prav v vsaki hiši so jih mesili, vsaj ob nedeljah in praznikih, ko so jih rezali na drobno za juho ali pa na široko za prikuho.

Testo za rezance:

- 40 dag moke
- 3 cela jajca (na 15 dag moke računamo eno jajce)
- 1 žlička olja

Moko stresemo na desko, naredimo jamico in vanjo ubijemo jajca. Začnemo mesiti in testo dobro pregnetemo. To delamo lahko tudi s strojčkom.

Iz testa naredimo dva hlebčka, ju pregnetemo, pokrijemo s skledo in pustimo pol ure počivati. Hlebčka tanko zvaljamo, nekoliko osušimo, prerežemo po dolgem in narežemo na tanko ali na široko.

Testu za jušne rezančke ne dodamo vode. Domače tanke rezančke kuhamo 3 minute v juhi.

Vesel božič in srečno novo leto!

□ Renata Tischer
Foto: Roland Tischer

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5%	popusta
4 do 7 zaporednih objav	8%	popusta
8 do 11 zaporednih objav	10%	popusta
12 zaporednih objav	12%	popusta

Oglesi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v kričuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«

Rešitev nagradne križanke »VRHOVI GORIŠKEGA KRASA« iz oktobrske številke:

Vodoravno: FAJTOV HRIB, AKTIVITETA, RV, NNN, NTK, MARKO TUŠEK, ARSOV, AKNE, KIS, INTI, OJ, MN, UVOZ, LS, EA, MRHA, OKIS, ZAHOD, GAZELA, LA, IRANIST, ORLE, CIMET, NIKI, TROS, AS, METEOR, JB, NEOLITIK, ERA, LS, AA, ERROL, STO, DJ, OST, STOLOVEC, KE, TRZ, HE, EMIL. OSA, IJ, OOO, LK, OŠVIST, ISA, ČREVO, KOMPLET, AKI, ASOLA, OB, IG, VELIKI VRH, ALEKS, KURAT, JA, ASTRA.

Gesla: FAJTOV HRIB, RENŠKI VRH, MEDVEJŠČE, CERJE, TRSTELJ, STOLOVEC, STOL, VRTOVKA, VELIKI VRH.

S U D O K U

						9
3			1	6	8	
	2		8	6	3	5
		1				4
		5	1	4	2	8
	3					9
	4	8	9	5		2
	9	2	3			5
5						

avtor Roland Tischer

Nagradni kupon za križanko
»ZALE & PEPE«

Nagradni
kupon

geslo:

ime in priimek:

naslov:

telefon:

odreži in pošlji

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke

»VRHOVI GORIŠKEGA KRASA«
Izmed prispelih 11 odgovorov so bili izžrebani:

1. **Mirjam Silič**, Gradnikove brigade 49, 5000 Nova Gorica
2. **Majda Vodopivec**, Mohorini 40, 5292 Renče
3. **Irena Jejčič**, Bukovica 67, 5293 Volčja Draga

Nagrade lahko dvignejo v pisarni
Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče

Dragi naši sosedje, sodelavci, znanci,
prijatelji...

Mi trije – občinski svetniki, ki smo kandidirali na Listi za našo občino, smo bili izvoljeni zato, da v Občinskem svetu zastopamo vse naše občane. Po svojih najboljših močeh se bo mo trudili, da nam bo bolje in lepše. Vam pa želimo v letu, ki prihaja, obilo zdravja, osebne sreče in zadovoljstva v sobivanju v naši lepi občini!

Vanda, Zmaga in Marjan

~ iz krajevnih skupnosti ~

Prižig lučk, začetek božično-novoletnih praznovanj

Renče

Vogrsko

Bukovica - Volčja Draga

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

31. JANUAR 2015

Naslov za pošiljanje
prispevkov za občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom:
Za Občinski list.